

DANSK ENERGIS TARIFERINGSMODEL 2.0

RESUMÉ

1. Denne sag drejer sig om, at Dansk Energi har anmeldt dels en ny tariferingsmodel dels en mindre justering af den særlige vejledning til tarifiering af kunder med solcelleanlæg, som tidligere er taget til efterretning af Energitilsynet.

2. Ifølge elforsyningsloven kan Energibranchens organisationer udarbejde standardiserede vejledninger, f. eks. om fastsættelse af tariffer. Energitilsynet fører tilsyn med disse vejledninger. Vejledningerne godkendes dog ikke af Energitilsynet, men tages alene til efterretning. Energitilsynet tog den nuværende tariferingsmodel til efterretning den 18. december 2012, og vejledningen til tarifiering af kunder med solcelleanlæg blev taget til efterretning den 25. marts 2014.

3. Tarifberegningsmodel mv. er Dansk Energis anbefaling, men der er ikke noget krav om, at modeller og vejledningen følges af det enkelte elnetselskab, ligesom anvendelse af modellerne ikke erstatter elnetselskabernes egne beregninger af tarifferne, hvor metoderne hertil fortsat skal anmeldes til Energitilsynet og godkendes inden netselskaberne kan foretage tarifiering af kunderne.

4. Anvendelse af Dansk Energis branchevejledning indebærer ikke en automatisk godkendelse af det enkelte selskabs tarifiering, og det understreges, at Tilsynet i forbindelse med en konkret klagesag, eller på egen hånd vil kunne tage stilling til, om tarifieringen er urimelig.

5. De vigtigste ændringer i den nye tariferingsmodel er, 1) at modellen nu indeholder mulighed for tidsdifferentiering af tarifferne, 2) at selskabernes valgmuligheder vedr. omkostningsfordeling og tarifiering samt kundekategorisering er indskrænket for at øge graden af harmonisering selskaberne imellem, samt 3) at der er sket ændringer i nogle af omkostningskategorierne. Herudover er der anmeldt en ændring af fastsættelsen af den rådighedsbetaling, som egenproducenter (altovervejende solceller) betaler for at nettet står til rådighed for dem fra en individuelt fastsat rådighedsbetaling til en fast årlig betaling på 65 kr. for de små anlæg.

6. Sekretariatet for Energitilsynet vurderer, at en korrekt anvendelse af den nye tarifberegningsmodel fra netselskabernes side, som udgangspunkt vil føre til tariffer, der er forenelige med kravene i elforsyningsloven, om rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier for tariffastsættelsen.

**SEKRETARIATET FOR
ENERGITILSYNET**

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5400
post@energitilsynet.dk
www.energitilsynet.dk

7. I forhold til ændringen af rådighedsbetalingen til en fast årlig betaling på 65 kr. vurderer sekretariatet samlet set, at en standardiseret årlig rådighedsbetaling for de små egenproducenter er rimelig, fordi husholdningskunderne, der udgør langt hovedparten af disse små anlægsejere, med ændringen fortsat betaler de omkostninger, som de giver anledning til, uden at det har store negative konsekvenser for nogen kunder, og fordi det samlet set vurderes at være en fordel for både kunder og netselskaber.

TILKENDEGIVELSE

8. Energitilsynet tilkendegiver på baggrund af vedlagte sagsfremstilling og begrundelse følgende:

- En korrekt anvendelse af den nye tariferingsmodel vil føre til tariffer, der er forenelige med kravene i elforsyningslovens § 73, og modellen tages derfor til efterretning i medfør af elforsyningslovens § 73 b.
- Ved ovenstående tilkendegivelse vedr. den nye tariferingsmodel forudsættes det dog, at Dansk Energi i relation til debitortab senest 2 år fra engrosmodellens og dermed den nye tariferingsmodels forventede opstart, dvs. den 1. april 2018, følger op på og genanmelder til Energitilsynet for så vidt angår karakteristika for de konkursramte elleverandører, med henblik på en fremadrettet vurdering af, om tariferingsmetoden fortsat er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73.
- Ved ovenstående tilkendegivelse om den nye tariferingsmodel forudsættes det endvidere, at Dansk Energi senest 2 år fra engrosmodellens og dermed den nye tariferingsmodels forventede opstart, dvs. den 1. april 2018, genanmelder den simplificerede model for tidsdifferentiering af tarifferne, hvor de opnåede erfaringer og eventuelle ændringer i modellen beskrives.
- Den anmeldte standardrådighedsbetaling for egenproducenter på 65 kr. pr. år vurderes at være forenelig med kravene i elforsyningslovens § 73, og tages derfor til efterretning i medfør af elforsyningslovens § 73 b.
- Ved ovenstående tilkendegivelse om standardrådighedsbetaling forudsættes det, at Dansk Energi senest 2 år fra tilkendegivelsesdatoen genvurderer den samtidighedsfaktor på 10 pct., der er anvendt ved fastsættelsen af beløbsstørrelsen på 65 kr. pr. år, med henblik på en eventuel justering denne beløbsstørrelse.
- Ved tilkendegivelsen om standardrådighedsbetalingen forudsættes det endvidere, at Dansk Energi senest 2 år, fra tilkendegivelsesdatoen udarbejder og anmelder en branchevejledning med lavere grænser for, hvornår der skal ske måling af produktionen på små VE-egenproducentanlæg.

9. Energitilsynet bemærker, at i det tilfælde, at Dansk Energi ikke overholder de nævnte forudsætninger i ovennævnte tilkendegivelse vedr. gen anmeldelser i forhold til hhv. rådighedsbetaling og tariferingsmodel, vil tilkendegivelserne bortfalde. Dette betyder også, at metodegodkendelser for de enkelte selskaber med udgangspunkt i Dansk Energis model bortfalder.

10. Energitilsynet hæfter sig i øvrigt ved Dansk Energi tilkendegivelse om, at de arbejder frem mod en tariferingsmodel, der tariferer ud fra det maksimalt målte effekttræk, og ikke det gennemsnitlige årlige effekttræk som det er tilfældet nu. Energitilsynet opfordrer til at en sådan model til tarifiering på sigt udarbejdes i samarbejde med branchens parter.

11. Energitilsynet bemærker endvidere, at modellen ikke erstatter det enkelte netselskabs egen beregning af tarifferne, der fortsat skal anmeldes og metodegodkendes af Energitilsynet efter de almindelige regler herom, jf. elforsyningslovens § 73 a.

12. Energitilsynet bemærker afslutningsvist, at anvendelse af tariferingsmodellen ikke indebærer en godkendelse af det enkelte netselskabs tarifiering, og Energitilsynet vil i forbindelse med en konkret klagesag eller på egen hånd kunne tage et selskabs tarifiering op til fornyet vurdering efter elforsyningslovens bestemmelser.

SAGSFREMSTILLING

13. Dansk Energi har den 22. december 2014 anmeldt en ny version af sin tariferingsmodel, som er en branchevejledning som elnetselskaberne kan vælge at benytte sig af i fastsættelsen af deres tariffer. Den nye version af tariferingsmodellen er udarbejdet for dels at imødekomme den øgede elektrificering i samfundet samt for at håndtere overgangen til engrosmodellen. Herudover anmeldte Dansk Energi den 11. december 2014 en ændring af fastsættelsen af den rådighedsbetaling, som egenproducenter betaler for at nettet står til rådighed for dem, i forhold til den branchevejledning herfor, som Energitilsynet tog til efterretning den 26. marts 2014. Disse to anmeldelser behandles samlet i dette tilsynsnotat.

14. De væsentligste ændringer i den nye tariferingsmodel i forhold til den nuværende tariferingsmodel er *for det første*, at der indgår en ny metode til tidsdifferentiering af tarifferne, der nu er standard i modellen samt, at der nu kan beregnes tariffer og abonnementer for producenter og egenproducenter i modellen.

15. *For det andet* er selskabernes valgmuligheder vedr. omkostningsfordeling og tarifiering og kundekategorisering indskrænket for at øge graden af harmonisering selskaberne imellem. Dansk Energi har valgt et standard setup i modellen, hvorefter selskaberne selv må rette, hvis de vil afvige herfra. Standard setuppet indeholder anvendelse af tidsdifferentiering. Visse tilpasninger vil dog stadig ligge inden for modellens rammer, hvorved der kan forventes en hurtig godkendelse fra Energitilsynet, mens andre ændringer vil skulle begrundes og vurderes individuelt af Energitilsynet som værende indenfor lovens rammer for at kunne godkendes. Selskaberne skal, uanset at de måtte anvende modellen uden afvigelser, fortsat anmelde dette til Energitilsynet og have det godkendt for at kunne anvende metoden.

16. *For det tredje* er der sket ændringer i nogle af omkostningskategorierne, f.eks. en udspecificering af omkostningsposten Drift og vedligehold samt indskrænkning af valgmulighederne for nogle af de øvrige omkostningsposter.

17. *For det fjerde* er der anmeldt en ændring i relation til rådighedsbetalingen, hvor den tidligere anmeldte metode med individuelt estimeret rådighedstarif, som blev taget til efterretning af Energitilsynet d. 25. marts 2014, har vist sig at være svært administrerbar for netselskaberne i praksis for så vidt angår de små egenproducentanlæg uden produktionsmåler. Dansk Energi har derfor anmeldt en revideret rådighedsbetaling for anlæg uden produktionsmåler i form af en fast årlig enhedsbetaling på 65 kr.

18. I det følgende kommer først en kort beskrivelse af tarifiering overordnet set, hvorefter ovennævnte ændringerne gennemgås mere detaljeret sammen med andre mindre men også relevante forhold.

Tarifiering af elnetvirksomheder

19. Tarifiering af elforsyningsvirksomheder, herunder således elnetvirksomheder, skal ifølge elforsyningslovens § 73 tarifere efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende vilkår i forhold til de omkostninger, som de enkelte kunde grupper giver anledning til. Dvs. at tarifieringen udover at være rimelig i forhold til de enkelte kunde grupperes betaling, også skal være objektiv, dvs. at der skal være klare kriterier for, hvilke kunder der skal betale hvad, samt skal være ikke-diskriminerende, dvs. at ens kunder, der giver anledning til de samme omkostninger også skal betale ens tariffer. Vilkårene bidrager også til, at der ikke sker krydssubsidiering fra en kunde gruppe til en anden.

20. I det følgende gennemgås tarifiering overordnet set, men i Boks 1 fremgår først en række ord forklaringer, som indgår i afgørelsen.

BOKS 1 | ORDFORKLARINGER I RELATION TIL TARIFERING

Ord	Forklaring
Tarifieringsgrundlag	Tarifieringsgrundlaget udtrykker det samlede beløb, som via tariffregningsmodellen skal omsættes til tariffer og abonnemeter. Tarifieringsgrundlaget opgøres med udgangspunkt i elnet-selskabets indtægtsramme, korrigeret for: <ul style="list-style-type: none"> - Differencer fra tidligere år, - Udgifter til energispareaktiviteter (som kan opkræves ud over indtægtsrammen) - Midlertidige tarifnedsættelser (herunder evt. udlodning til andelshavere via nettariffen) - Evt. andre korrektioner til indtægtsrammen
Spændingsniveau	50 kV-, 10 kV- hhv. 0,4 kV-nettet repræsenterer hver et spændingsniveau
Kundekategorier	A- Kunder (typisk helt store produktionsvirksomheder), B-kunder (typisk større erhvervsvirksomheder), C-kunder (typisk husholdningskunder)
Abonnement	En fast årlig betaling for at være tilsluttet elnettet
Forbrugsafhængig betaling	En kWh-betaling, der varierer med størrelsen af forbruget
Omkostningskategorier	En andel af det samlede tarifieringsgrundlag med ensartethed i omkostningernes art eller formål, f.eks. omkostninger til drift og vedligehold af elnettet
Fordelingsnøgle	Metode til fordeling af en omkostningskategori på spændingsniveauerne.
Forrentning	Et elnetselskabs overskud ved drift af netvirksomhed
Døgnbelastningskurve	Angiver variationen af elforbruget eller -produktionen over døgnet.
Egenproducent	En ejer af et elproducerende VE-anlæg, f.eks. solcelleanlæg, der er installeret i elinstallationen i den ejendom, hvor anlægget er opsat, og hvor anlægsejeren forbruger en del af anlæggets produktion direkte fra anlægget.
Producent	Et kunde, der har et anlæg tilsluttet, der leverer den fulde produktion for anlægget ind i elnettet.
Produktionsmåler	En af distributionsselskabet opsat måler, der måler produktionen fra et elproducerende anlæg, til brug for afregning, i denne sammenhæng tarifiering.

21. Kunderne er opdelt i grupper ud fra deres tilslutning i elnettet, og den enkelte kundes tarifbetaling afhænger bl.a. af, hvilken kunde gruppe kunden er kategoriseret i.

22. De tarifelementer, som kunderne står overfor er dels en abonnementsbetaling og dels en forbrugsafhængig betaling. Størrelsen af abonnement og forbrugsafhængig betaling afhænger af størrelsen af de omkostningselementer, der indgår i hhv. abonnement og variabel tarif, samt fordelingen af omkostningerne på kundekategorierne (spændingsniveauerne). Spændingsniveauerne dækker over 50 kV-(A), 10 kV- (B) og 0,4 kV-(C)-nettene, og danner også grundlag for kundekategoriseringen.

23. Omkostningselementerne i tariferingen dækker over de omkostninger, som selskaberne skal have dækket via tariffene. Hovedkategorierne for omkostningselementerne i branchevejledningen/-modellen er Drift og vedligehold af elnettet, Omkostninger vedr. målere, Omkostninger til kundecenter, Generel administration, Energispareindsats, Nettab, Øvrige omkostninger, Afskrivninger samt Forrentning. Disse hovedomkostningskategorier kan så være delt op i underkategorier.

24. Alle disse typer af omkostningerne fordeles ud på spændingsniveauerne (og dermed kundegrupperne) enten direkte (hvis man har et direkte kendskab hvordan omkostningerne kan henføres til de enkelte spændingsniveauer) eller udfra nogle fordelingsnøgler. Fordelingsnøglerne i branchemodellen er;

- Fordeling via antal transporterede kWh pr. spændingsniveau,
- Fordeling ud fra antal målere på hvert spændingsniveau,
- Fordeling ud fra en målerdriftnøgle,
- Fordeling ud fra en måler-datanøgle,
- Fordeling ud fra en måler-afskrivningsnøgle samt
- Fordeling ud fra den regulatorisk bogførte værdi af netaktiver.

25. Valg af fordelingsnøgle afhænger af den enkelte omkostningskategori, hvor det er vurderet, hvilke(n) omkostningsdriver, der bedst afspejler genereringen af omkostninger indenfor kategorien. Som følge af, at der typisk er forskel på selskabernes registrering af omkostninger, kan der i branchemodellen vælges mellem et begrænset antal af førnævnte fordelingsmetoder.

26. Efter fordelingen af omkostningerne ud på spændingsniveauerne, vælges en prisstruktur, dvs. fordeling af omkostningerne ud til kunderne på enten abonnementet eller den forbrugsafhængige betaling. Omkostninger, der er faste og/eller afhænger af kundeforholdet opkræves typisk via abonnementet (f.eks. administration og diverse omkostninger til målere), mens omkostninger der afhænger af forbruget, typisk opkræves via den forbrugsafhængige betaling (f.eks. drift og vedligehold af elnettet samt nettab).

27. Fordelingen af omkostningerne på den forbrugsafhængige betaling kan ske på to måder; *med* vandfaldsprincip eller *uden* vandfaldsprincip.

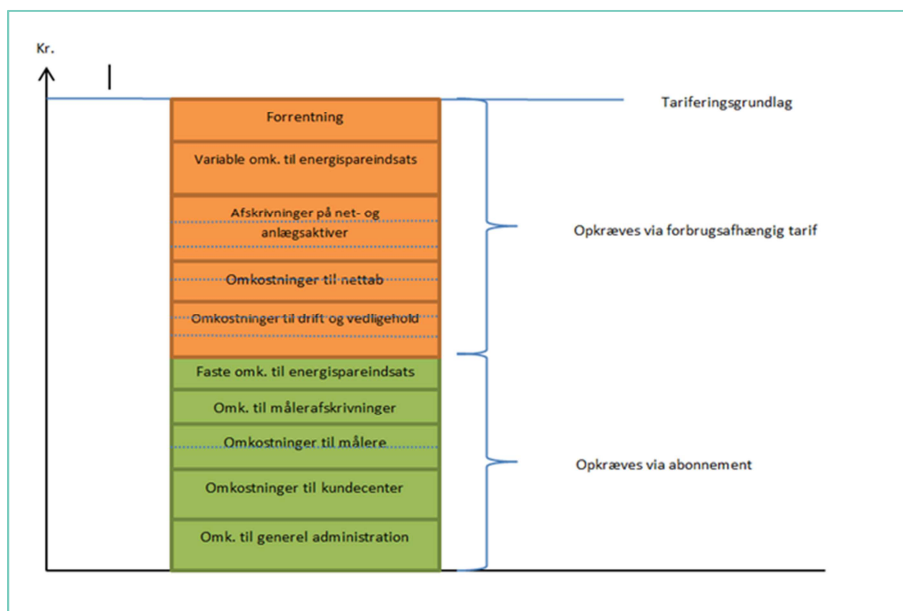
28. Vandfaldsprincippet indebærer, at kunder på lavereliggende spændingsniveauer bidrager til at betale omkostningerne på de højereliggende spændingsniveauer. Baggrunden for anvendelsen af vandfaldsprincippet er, at

kunder på lavereliggende spændingsniveauer for at få leveret elektricitet foranlediger omkostninger på de højereliggende niveauer, fordi elektriciteten skal transporteres igennem de højereliggende niveauer for at blive leveret på de lavereliggende niveauer. Således foranlediger levering af elektricitet til en husholdningskunde på 0,4 kV også omkostninger i 50 og 10 kV-nettene, og levering af elektricitet til en erhvervskunde på 10 kV-nettet foranlediger også omkostninger i 50 kV-nettet. Så for at sikre, at alle kunder betaler de omkostninger de giver anledning til, benyttes der et vandfaldsprincip for de relevante omkostningstyper, således at disse omkostningstyper på 50 og 10 kV-nettene ikke alene betales af hhv. A- og B-kunder, men også af kunder på lavereliggende net. Anvendelse af vandfaldsprincipet anvendes på omkostninger til drift og vedligehold, nettab samt de afskrivninger, der vedrører netaktiverne, hvorimod vandfaldsprincipet ikke anvendes ved tarifering af f.eks. energispareaktiviteter.

29. Herudover kan det være relevant med tidsdifferentiering for nogle af omkostningskategorierne, idet forbrug af elektricitet på visse tidspunkter af døgnet foranlediger højere omkostninger end forbrug på andre tidspunkter af døgnet. F.eks. er nettabet større, jo større det samlede træk af elektricitet (dvs. forbrug) er. Dermed kan det være relevant at indføre tidsdifferentierede tariffer, således at forbrug af elektricitet på tidspunkter, hvor forbruget i forvejen er højt, og dermed foranlediger højere omkostninger, også betaler en højere tarif.

30. Et abonnement og en forbrugsafhængig tarif er således bygget op af en række byggeklodser, der dækker over elnetselskabernes omkostningselementer. Et abonnement på C-niveau er således bygget op af en byggeklods til dækning af generel administration, en byggeklods til dækning af omkostninger til kundecenter, to byggeklodser til dækning af omkostninger til målere, en byggeklods til dækning af omkostninger til målerafskrivninger samt en byggeklods til dækning af faste omkostninger til energispareindsatsen. En forbrugsafhængig tarif på C-niveau er bygget op af 3 byggeklodser til drift og vedligehold, to byggeklodser til dækning af nettab, 3 byggeklodser til dækning af afskrivninger på net- og anlægsaktiver, en byggeklods til dækning af forrentning – alle disse byggeklodser indeholder bidrag til dækning af omkostninger på overliggende spændingsniveauer. Hertil indgår en byggeklods til dækning af variable omkostninger til energispareindsats. Samlet set dækker byggeklodserne over netselskabernes samlede grundlag for tarifering – dette illustreres ved nedenstående figur 1.

FIGUR 1 | OPBYGNING AF TARIFERINGSGRUNDLAG

Kilde: Sekretariatet for Energitilsynet

Note: De stiplede blå linier i en boks betyder, at omkostningskategorien er opdelt i flere underposter

31. Elnetselskaberne skal individuelt have godkendt deres tariferingsmetoder af Energitilsynet, jf. elforsyningslovens § 73 a. Opkræver elnetvirksomhederne tariffastsættelse er godkendt af Energitilsynet, er opkrævningen principielt ulovlig. Dette gælder også, hvis et elnetselskab laver en ændring i sine ellers godkendte tariferingsmetoder.

32. Elnetselskaberne kan vælge af fastlægge sine metoder i henhold til standardiserede branchevejledninger udarbejdet af Energibranchens organisationer, jf. elforsyningslovens § 73 b. Energitilsynet fører tilsyn med disse standardiserede branchevejledninger for at sikre, at disse er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73, og er de det, tages branchevejledningerne til efterretning.

33. Efter denne generelle gennemgang af tarifing og tariferingsprincipper, fortsættes der nu med gennemgang af de ændringer, som den nye tariferingsmodel indebærer samt øvrige relevante forhold.

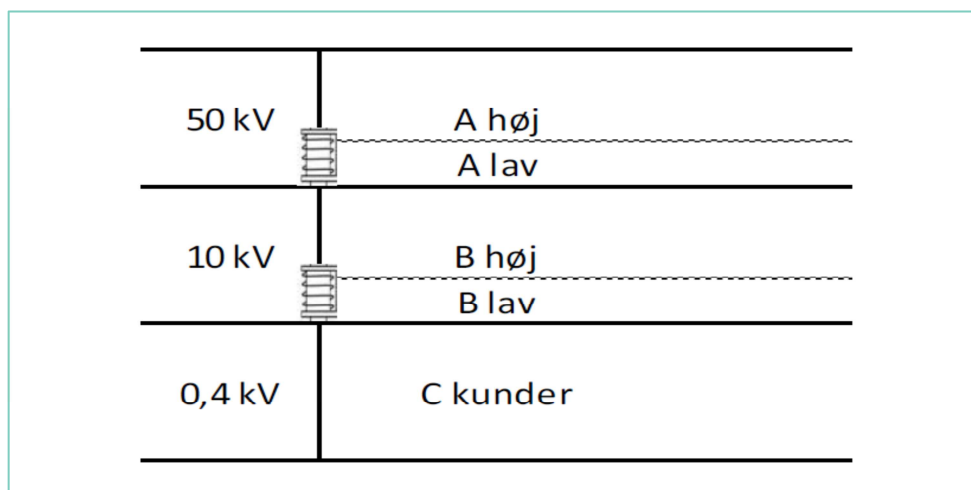
Indskrænkede valgmuligheder

34. Valgmulighederne vedr. omkostningsfordeling for en del af omkostningsposterne er indskrænket for at øge harmoniseringen netselskaberne imellem. Herunder er muligheden for at fravælge vandfaldstarif via standard setuppet i modellen fjernet, så der ikke kan afviges på dette punkt.

35. Valg af kundekategorier er blevet begrænset, således at kunder i den nye model *skal* inddeles i hhv. A-høj eller A-lav og B-høj eller B-lav, hvor det tidligere kunne vælges bare at inddele i A- og B-kunder. Der findes dog ikke noget præcist fælles objektive kriterie for, hvornår man kategoriseres i hvilken kundegruppe, hvilket der tages stilling til i vurderingsafsnittet i dette notat.

36. Som udgangspunkt kategoriseres kunderne ud fra deres fysiske tilslutningspunkt. Dvs. at kunder, der er tilsluttet direkte i elnettet på 50 kV niveau, kategoriseres som A-høj kunder, kunder der er tilsluttet i en 50/10 kV transformerstation kategoriseres som A-lav-kunder. På samme vis betegnes kunder, der er tilsluttet i nettet på 10 kV-niveau, som B-høj kunder og kunder der tilsluttes i 10/0,4 kV transformerstation, kategoriseres som B-lav-kunder. Endeligt kategoriseres kunder der er tilsluttet i nettet på 0,4 kV-niveau som C-kunder. Dette er illustreret i figur 2.

FIGUR 2 | KUNDEKATEGORISERING

Kilde: Dansk Energi

37. Forårsaget af de konkrete fysiske forhold og hensynet til omkostningseffektivitet vil elnetselskaberne dog i enkelte tilfælde kunne afvige fra ovennævnte hovedregel.

Tidsdifferentiering

38. Tidsdifferentiering er en del af standard set-uppet i den nye model med henblik på at sikre prissignaler, der skaber incitamenter for forbrugeren til at reducere forbruget på bestemte tidspunkter af døgnet eller året.

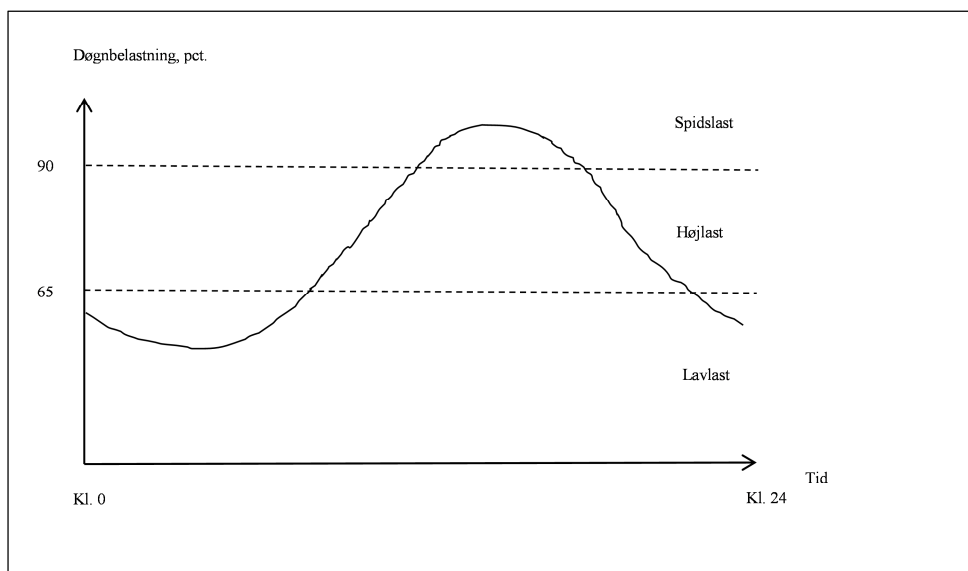
39. Dansk Energi har oplyst, at formålet med den metode til tidsdifferentiering som indgår i den nye model er, at selskaberne får mulighed for at afprøve tidsdifferentiering og samle erfaring. Modellen er derfor en forsimplet model snarere end en teoretisk korrekt model for flytning af forbruget, men hvor prissignalerne alligevel understøtter en udjævning af forbruget.

40. Tidsdifferentieringen er baseret på standardiserede døgnbelastningskurver for hhv. højspændingsniveauerne (typisk erhvervskunder) og lavspændingsniveauet (primært privatkunder) for netselskaberne som helhed, som beregnes på grundlag af den gennemsnitlige belastning i nettet time for time. Tankegangen er, at de ekstra omkostninger der er ved høj belastning i nettet, betales af det forbrug, som der er i nettet på tidspunkter med høj belastning. Ifølge Dansk Energi er dette valgt for dels at sikre en høj grad af harmonisering i forhold til tidspunkterne for de tidsdifferentierede tariffer selskaberne imellem, og dels for at minimere de enkelte netselskabers behov for at fremskaffe yderligere oplysninger til brug for tarifieringen.

41. Der anvendes forskellige døgnbelastningskurver for 50 og 10 kV-nettet hhv. 0,4 kV-nettet, dvs. for erhvervs- hhv. privatkunder, og forskellige kurver for hhv. sommer og vinter. Sæsonerne følger de af Energinet.dk anvendte, dvs. sommer i april-september og vinter i oktober-marts.

42. For 50 og 10 kV-nettet anvendes 3 tidsperioder i døgnet, som betegnes lavlast, højlast og spidslast. Tidsperioderne beregnes ud fra grænser på hhv. 65 pct. og 90 pct. af døgnets maskimale netbelastning i forhold til den anvendte døgnbelastningskurve. Det vil sige, at perioder, hvor belastningen når over 65 pct. af den maksimale netbelastning, betegnes som højlast, og perioder, hvor belastningen når over 90 pct. af den maksimale netbelastning, betegnes som spidslast. Dette er søgt illustreret i nedenstående figur 3. Om vinteren vil der være tale om lavlast kl. 00-06, højlast kl. 06-07 og 20-00 og spidslast kl. 07-20, mens der om sommeren vil være lavlast kl. 23-07 og højlast kl. 07-23. Dette gælder dog kun på hverdage, da weekender og helligdage altid er lavlast for 50 og 10 kV-nettet (dvs. primært erhvervskunderne). I nedenstående figur 3 er illustreret en fiktiv døgnbelastningskurve, med 65 pct. og 90 pct. grænsen

FIGUR 3 | DØGNBELASTNING OG GRÆNSER FOR TIDSDIFFERENTIERING

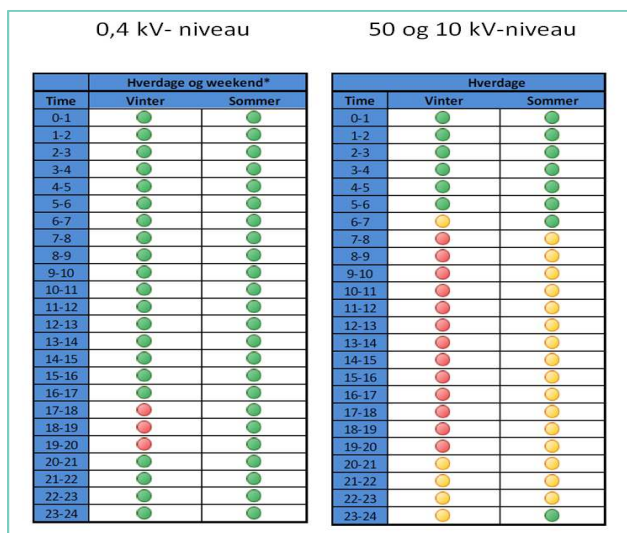

Kilde: Sekretariatet for Energitilsynet

Note: Figuren er en illustration af en fiktiv døgnbelastningskurve

43. For 0,4-nettet (primært privatkunder) anvendes 2 tidsperioder i døgnet, som betegnes normallast og spidslast. Tidsperioderne beregnes ud fra en grænse på 90 pct. af døgnetts maksimale netbelastning i forhold til den anvendte døgnbelastningskurve. Det vil sige, at perioder, hvor belastningen når over 90 pct. af den maksimale netbelastning, betegnes som spidslast. Om vinteren vil der være tale om normallast kl. 20-17, og spidslast kl. 17-20, mens der om sommeren vil være normallast hele døgnet. Dette illustreres ved nedenstående figur 4.

FIGUR 4 | TIDSDIFFERENTIERNING AF TARIFFERNE

Kilde: Dansk Energi

44. Ved den konkrete beregning af de tidsdifferentierede tariffer fordeles de relevante omkostninger med udgangspunkt i ovennævnte grænser mellem lav, høj og spidslast. Det vil sige, at de samlede tidsdifferentierede omkostninger på 50 og 10 kV fordeles med 65 pct. af omkostningerne på lavlast, 25 pct. på højlast og 10 pct. på spidslast, således at de samlede 100 pct. af de tidsdifferentierede omkostninger dækkes via tidsdifferentieringen. Ved beregningen af tarifferne er tankegangen, at forbrug i perioder med højere belastning i nettet også skal bidrage til at betale for den del af omkostningerne, der er henført til lavere last. I perioder med lavlast (tidspunkter, hvor døgnbelastningskurven i figur 3 er under 65 pct. grænsen) betales således alene omkostninger henført til lavlast, svarende til 65 pct. af de samlede tidsdifferentierede omkostninger. I perioder med højlast (tidspunkter, hvor døgnbelastningskurven i figur 3 er under 90 pct.-grænsen) betales omkostningen for lavlast (dvs. 65 pct. af omkostningerne) plus ”tillæg” for omkostninger henført til højlast (25 pct. af omkostningerne). Tilsvarende betales der i perioder med spidslast (tidspunkter, hvor døgnbelastningskurven i figur 3 er over 90 pct.-grænsen) omkostninger henført til lavlast (65 pct.) plus ”tillæg” både for omkostninger henført til højlast (25 pct. af omkostningerne) og til spidslast (10 pct. af omkostningerne). Herudover anvendes vandfaldsprincippet, hvor kunder på de lavere spændingsniveauer (for de relevante omkostningsposter) bidrager til omkostninger på de overliggende spændingsniveauer. For kunder på 50 og 10 kV, hvor lastperioderne er ens, og hvor kunderne på 10 kV bidrager til 50 kV-nettet, vil der således være 3 forskellige tariffer – én for hver af de 3 lastperioder. For kunder på 0,4 kV-nettet anvendes en tilnærmet vandfaldstankegang, hvor omkostningerne til 50 og 10 kV-nettet puljes og fordeles på dette spændingsniveau på lastperioderne på lige vilkår med ”rene” omkostninger knyttet til 0,4 kV-nettet.

45. For det enkelte netselskab sker fordelingen af det respektive selskabs transporterede kWh ud fra en standardiseret fordeling baseret på den standardiserede døgnbelastningskurve. Tarifferne beregnes derefter som omkostningerne i en lastperiode divideret med den andel af de samlede transporterede kWh, der henføres til den respektive lastperiode.

46. De omkostningskategorier, der kan tidsdifferentieres, er de samme som dem, der tariferes via den forbrugsafhængige betaling med anvendelse af vandfaldstarif, dvs. Omkostninger til drift og vedligehold, Nettab, Afskrivninger på netaktiver og øvrige anlægsaktiver og evt. øvrige omkostninger. Der er således tale om de omkostninger, der har sammenhæng med udnyttelsesmulighederne af distributionsnettet (netvolumet), hvor det antages at omkostningerne er (lineært) afhængige af netbelastningen, idet tidstarifering af omkostninger i tarifmodellen bygger på den antagelse, at det er den maksimale samtidige belastning af distributionsnettene, der har betydning for omkostningerne i nettet.

47. Udgangspunktet er således ifølge Dansk Energi, at man ved at udnytte fleksibilitet i forbrugsledet kan udskyde eller undgå udbygning af nettet (forøgelse af netvolumet). Der er således tale om omkostninger over tid og ikke specifikke marginalomkostninger ved højt forbrug i en given time. De tidsdifferentierede tariffer sender de rigtige prissignaler i et langsigtet perspektiv, fordi de afspejler omkostninger ved forbrug under den maksimale samtidige belastning i nettet. Ved brug af tidsdifferentierede tariffer giver man forbrugerne incitamenter til en hensigtsmæssig udnyttelse af nettets kapacitet.

48. Nettab er en specialitet, idet de kan siges at være afhængige af belastningen i en potens, der er større end 1. Men af hensyn til enkelthed, behandles omkostninger til nettab som de øvrige omkostninger linket til netvolumet.

49. Samlet set vil det sige, at de omkostningskategorier, hvor størrelsen af omkostningerne afhænger af forbruget og den samlede belastning af elnettet kan tidsdifferentieres.

50. Dansk Energi oplyser, at de ikke kender de enkelte netselskabers behov for at anvende omkostningsposten Øvrige omkostninger og eventuelt tidsdifferentiering heraf. Sekretariatet for Energitilsynet kan i tilfælde af de enkelte selskabers anvendelse af posten, vurdere rimeligheden heraf, herunder anvendelsen af tidsdifferentiering, idet anvendelsen af omkostningsposten skal beskrives og begrundes i metodeanmeldelsen.

Tarifering af egenproducenter og producenter

51. Som noget nyt er der i den nye model indført mulighed for at beregne tariffer og abonnemeter for egenproducenter og producenter i modellen, hvor disse tariffer tidligere har været beregnet udenfor tariferingsmodellen i selvstændige modeller.

52. For egenproducenter kan der beregnes almindelig nettarif og abonnement, rådighedsbetaling og abonnement for evt. produktionsmålere. Egenproducenter

med produktionsmåler betaler variabel rådighedstarif, mens egenproducenter uden produktionsmåler betaler en fast årlig rådighedsbetaling på 65 kr. Beregningerne for egenproducenter foretages pr. kundekategori og afregningsgruppe for afregningsgruppe. Ved beregning af særskilt abonnement for produktionsmålere findes der både et timeafregnet og et skabelonafregnet abonnement.

53. For producenter beregnes der alene et abonnement, da producenter ikke skal betale tarif for indfødnig af elektricitet fra deres produktionsanlæg til elnettet på distributionsniveau. Der opereres i modellen med to typer af produktionsanlæg: Kraftværk og vindmølle. Som i den tidligere model beregnes abonnementet for vindmøller som et standard-vindmølleabonnement efter § 8, stk. 5 og stk. 8, i BEK 1063 af 7. september 2010. Vindmølleejere skal således fortsat faktureres særskilt for visse omkostninger vedrørende måleren.

Ændringer i omkostningskategorierne

54. I dette afsnit gennemgås alene de reelle ændringer, der er i den nye tariferingsmodel i forhold til den nuværende model udover eventuel tidsdifferentiering. Der er udover nedenstående ændringer sket visse sammenlægninger af omkostningskategorier, som dog ikke indebærer en reel ændring af tariferingsmetoden, fordi de pågældende omkostningskategorier i forvejen blev tariferet ens.

Drift og vedligehold (D&V):

55. I den nye model er der sket en udspecificering af omkostningsposten, der nu til forskel fra tidligere er delt op i 3 underkategorier (D&V af transformerstationer, D&V af ledningsnet og Øvrige D&V-omkostninger). Den tidligere omkostningspost Planlægning og overvågning af nettet ligger nu også under denne omkostningspost. Omkostningsfordelingen og tarifieringen af omkostningsposten er dog uændret, hvilket vil sige, at omkostningen kan fordeles på spændingsniveauerne enten ved en direkte fordeling eller på via det leverede antal kWh pr. spændingsniveau, og tariferes via en forbrugsafhængig nedadløbende tarif.

Målere og måleradministration

56. Eneste ændring i denne omkostningspost er, at fordeling af omkostningerne på spændingsniveauerne via antallet af kunder er bortfaldet i den nye model, og der kan således fremover alene fordeles på spændingsniveauerne via en målerhjælpenøgle eller en direkte fordeling. Dette er ifølge Dansk Energi sket for at øge harmoniseringen af tarifferne netselskaberne imellem.

57. Sekretariatet for Energitilsynet bemærker, at dokumenterede omkostninger, jf. § 9, i bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget (BEK 1358 af 3 december 2013), der fører til en forhøjelse af indtægtsrammen, ikke har betydning for metoden til tarifiering af omkostninger til målere.

Generel administration og Kundeadministration/Kundecenter

58. I den nye model findes omkostningsposterne Generel administration og Kundecenter, hvor sidstnævnte i den nuværende model er en del af en omkostningspost, der hedder Kundeadministration, hvor også omkostninger til afregning og kreditvurdering indgår. Afregning og kreditvurdering er i den nye model flyttet ind under Generel administration, hvor muligheden for at fordele omkostninger via transporterede kWh derudover nu er bortfaldet. Ændringen indebærer dermed ikke en ændring af tariferingen for de flyttede omkostningsposter.

59. For så vidt angår kundecenter, er eneste ændring, at hjælpenøglen til fordeling af omkostningerne på spændingsniveauerne er bortfaldet.

60. Der er således sket en indskrænkning af mulighederne for fordeling af omkostningerne på spændingsniveauerne. Ifølge Dansk Energi er ændringerne også her sket for at øge harmoniseringen af tariffene netselskaberne imellem.

Nettab

61. I den nye model er omkostningsposten delt i to således, at omkostninger til nettab i ledningsnettet og omkostninger til nettab i transformerstationer opgøres separat. Der er ingen ændringer i hverken metoden til fordeling af omkostninger på spændingsniveauerne eller tariferingen af omkostningerne til kunderne. Der er således sket en udspecificering af omkostningsposten.

Afskrivninger

62. I den nye model er der lavet en omkategorisering/udspecificering af de forskellige afskrivningsposter, og Øvrige afskrivninger er udgået. I den nye model findes der således 4 afskrivningskategorier – Transformerstationer, Øvrige Netaktiver, Målere og Øvrige anlægsaktiver. Bortset fra afskrivning på målere er der dog ikke sket ændringer i tariferingsmetoden.

63. For målere kan omkostningerne ikke længere fordeles via fordelingsnøglen målerpris, men der er i stedet lavet en målerafskrivningsnøgle til fordeling af omkostningerne på spændingsniveauerne. Tariferingen til kunderne er uændret, dvs. pr. abonnement.

64. Målerafskrivningsnøglen afspejler anskaffelsessummen og levetiden for de forskellige målertyper.

65. Sekretariatet for Energitilsynet bemærker også her, at dokumenterede omkostninger, jf. § 9, i bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget (BEK 1358 af 3 december 2013), der fører til en forhøjelse af indtægtsrammen, ikke har betydning for metoden til tarifering af afskrivning på målere.

Omkostninger til energispareaktiviteter

66. Den nye model indebærer ingen ændringer i forhold til tarifieringsmetoden. I den nye model udskilles energispareaktiviteterne efter anmodning fra Sekretariatet for Energitilsynet nu således, at disse fremgår som en selvstændig del både for den faste og den variable del. Hermed vil det tydeligt fremgå, hvor stor en andel af hhv. den variable tarif og abonnementet, der består af omkostninger til energispareaktiviteter. Ændringen medfører øget transparans i tarifieringen, idet det bliver muligt at se, hvor stor en andel af tariffen og abonnementet, der består af omkostninger til energispareaktiviteter.

Debitortab

67. Der er i den eksisterende model ingen særlig omkostningskategori for omkostninger til debitortab, og tarifieringsmodellen indeholder ingen vejledning til håndteringen af dette. Selskaberne håndterer derfor debitortab forskelligt. I den nye model har tab på debitorer ikke været en del af modellen i udviklingsfasen pga. den ændrede rolle netselskabet får under engrosmodellen. Sekretariatet for Energitilsynet fandt det imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at der ikke tages hånd om debitortab i forbindelse med en elhandlers konkurs, idet netselskaberne i sådanne tilfælde fortsat bl.a. står med en pligt til at overføre afgifter og moms af den forbrugte elektricitet til SKAT. Netselskabet vil derfor stå med et tab, som skal dækkes, og hvor tarifiering heraf skal håndteres. Debitortab opstået i forlængelse af et elhandels-selskabs konkurs vil ifølge lov nr. 577 af 5. maj 2015 om justering og udskydelse af engrosmodellen og udskydelse af leveringspligten blive dækket ved en indtægtsrammeforhøjelse. Tab på debitorer vil således være realiserede tab, som har givet anledning til en indtægtsrammeforhøjelse.

68. På baggrund af anmodning fra Sekretariatet for Energitilsynet har Dansk Energi vurderet forskellige modeller til tarifieringsmæssig håndtering af debitortab.

69. Dansk Energi finder, at opkrævning af tab som følge af el-leverandørers konkurs i sidste ende er en fordelingsmæssig beslutning, og at der kan vælges flere forskellige principper, der må forventes at ligge inden for rammerne i Elforsyningsloven. Dansk Energi oplyser samtidig, at der ikke kan fremføres tungtvejende økonomiske grunde for hverken det ene eller andet princip, da det ikke er entydige aktiviteter hos kunderne, der driver eller giver anledning til tabet/omkostningerne.

70. Dansk Energi finder derfor, at valg af tarifieringsprincip bør afhænge af, om det overholder princippet om omkostningsægthed samt om princippet er enkelt og gennemskueligt.

71. Dansk Energi har haft overvejet 2 forskellige tarifieringsprincipper:

- *Model 1: Procentuel stigning i tariffer:* Et tarifieringsprincip kan være, at fordele debitortabet ved at gange en fast faktor på de tariffer, der er beregnet i modellen. Faktoren angiver den procentuelle stigning, der er nødvendig for at indhente det øgede tarifieringsprovenu over nettarifferne.

- *Model 2: Tillæg til indtægtsrammen:* Et andet tarifieringsprincip kan være at medtage tab på debitorer direkte i modellen som et tillæg til indtægtsrammen. Det vil i praksis betyde, at tabet håndteres på samme måde som forrentningen. Dermed vil tab på debitorer kunne håndteres direkte i tarifberegningsmodellen.

72. Da anvendelse af vandfaldsprincippet (i forskellige omfang) indgår i begge modeller vil C-kunder uanset modelvalg absolut set betale en højere pris pr. kWh end A- og B-kunder. Modellerne er således ligestillet i forhold til kriteriet om omkostningsægthed. Model 2 indebærer dog en lille merbetaling for debitortab for C-kunder og en lavere betaling for A- og B-kunder i forhold til model 1. Baggrunden herfor er, at model 2 fordeler hele debitortabet via vandfaldstarif (nedadløbende tarif), hvorimod kun en del af debitortabet fordeles via vandfaldstarif ved model 1. Fuld anvendelse af vandfaldstarif medfører højere tariffer for C-kunder end delvis anvendelse af vandfaldstarif. Ved model 1 vil alle kunder ved en 10 pct. forhøjelse af indtægtsrammen betale 12 pct. mere¹, mens C-kunder ved anvendelse af model 2 vil betale 13 pct. mere og A- og B-kunder 10 hhv. 7 pct. I beløb er der tale om, at en C-kunde med et årligt forbrug på 4.000 kWh og en tarif på 20 øre/kWh vil komme til at betale 11 kr. mere om året ved anvendelse af model 2 fremfor model 1. Dansk Energi har dog valgt model 2, idet denne model er mere simpel, og fordi tarifstigningen ved debitortabet beregnes direkte i modellen, hvorved der er større transparans i beregningen af tarifferne og konsekvenserne ved debitortabet, fremfor model 1, hvor tarifsstigningen beregnes ved en efterfølgende justering udenfor modellen.

73. Dansk Energi foreslår således, at tab på debitorer indføres i modellen som en justering af indtægtsrammen, og følger fordelingsnøglen for forrentningen, dvs. at omkostningen fordeles ud på spændingsniveauerne ud fra værdien af netaktiver og tariferes til kunderne ved en forbrugsafhængig nedadløbende tarif.

Udlodninger til andelshavere ved en tarifnedsættelse

74. Sekretariatet for Energitilsynet har af hensyn til transparensen i tarifieringen anmodet om, at udlodninger til andelshavere i form af tarifnedsættelser bliver gjort tydeligt i tarifieringsmetoden.

75. Dansk Energi har oplyst, at udlodninger i form af tarifnedsættelser indgår i modellen som en reduktion af forrentningsgrundlaget, og at omfanget af udlodning kan illustreres via en post i tarifieringsmodellen, der hedder Midlertidige tarifnedsættelser. Forrentningen fordeles på spændingsniveauerne ud fra værdien af netaktiverne, og fordeles på den nedadløbende tarif med anvendelse af tidsdifferentiering. Dansk Energi har oplyst, at det alene er muligt at udskille en gennemsnitlig tarifnedsættelse som følge af udlodninger, hvor der tages højde for den nedadløbende tarif, men ikke for effekten af tidsdifferentiering.

¹ Baggrunden for, at en 10 pct. forhøjelse af indtægtsrammen foranlediger en 12 pct.-stigning i tarifferne er, at forhøjelsen af indtægtsrammerne alene pålægges de forbrugsafhængige dele i tarifieringsmodellen.

76. Det vil sige, at netselskaberne til Energitilsynet indrapporterer den gennemsnitlige tarifnedsættelse, som udlodningerne har givet anledning til, fordelt på spændingsniveau.

77. Dansk Energi bemærker, at midlertidige tarifnedsættelser også kan inkludere overvejelser ift. Forrentningsloftet, men at udlodninger på nuværende tidspunkt kun kan illustreres via denne omkostningspost.

78. Dansk Energi understreger endvidere, at tarifberegningsmodellen er et budgetlægningsværktøj for netselskaberne, og at de indtastede forventede midlertidige tarifnedsættelser ikke på nogen måde kan være forpligtende for det enkelte netelskab eller have betydning i forhold til indberetning af reguleringsregnskaber m.m.

Rådighedsbetaling

79. Dansk Energi har anmeldt en ændring af rådighedsbetalingen for egenproducenter uden produktionsmåler i forhold til den tidligere anmeldte branchevejledning for tarifiering af kunder med solcelleanlæg samt anmeldt en udbredelse af denne tarifieringsmetode til alle egenproducenter.

80. Energitilsynet tog ved tilkendegivelse af 25. marts 2014 branchevejledning til tarifiering af kunder med solcelleanlæg til efterretning. Denne vejledning udbredes ved Dansk Energis ansøgning til alle andre egenproducenter end solcelleejere (dvs. husstandsmøller og øvrige anlæg, f.eks. mikrokraftvarmeanlæg).

81. Branchevejledningen indebærer, at tarifieringen af egenproducenter indeholder 3 elementer:

- 1) Abonnementsbetaling for omkostninger i relation til kundeforholdet
- 2) Almindelig nettarif af den målte leverede mængde elektricitet
- 3) Rådighedsbetaling.

82. Dansk Energi anmelder en ændring vedr. 3) rådighedsbetaling for så vidt angår egenproducenter *uden* produktionsmåler.

83. Baggrunden for ændringen i forhold til den tidligere anmeldte model er, at den individuelt fastsatte rådighedstarif for små egenproducenter uden produktionsmåler viste sig at være svært (og dermed dyrt) administrerbar for netselskaberne, bl.a. set i lyset af det begrænsede provenu tariffen vil indbringe.

84. Den nuværende anmeldte metode til fastsættelse af rådighedsbetaling, der som nævnt er taget til efterretning af Energitilsynet indebærer, at forbruget for anlæg uden produktionsmåler skal estimeres. Denne estimation skulle foretages for hvert enkelt anlæg ud fra anlægget størrelse samt en standardbenyttelsestid, og det er denne estimation, der har vist sig at medføre så betydelige administrative omkostninger, at disse formentlig vil overstige tarifprovenuet.

85. Dansk Energi har derfor anmeldt en revideret rådighedsbetaling for kunder med egenproducentanlæg uden produktionsmåler.

86. Den reviderede rådighedsbetaling for egenproducenter indebærer en rådighedsbetaling i form af en fast årlig betaling på 65 kr i stedet for den tidligere anmeldte individuelt opgjorte rådighedsbetaling. Den faste rådighedsbetaling er fastlagt, så den står i rimeligt forhold til, hvad disse kunder ville have betalt, hvis deres produktion kunne måles. Udgangspunktet er således fortsat, at kunderne skal betale en rådighedsbetaling for deres egetforbrug direkte fra anlægget. Rådighedsbetalingen for anlæg uden produktionsmåler vil under alle omstændigheder være baseret på en estimation, og en estimation vil under alle omstændigheder mangle den nødvendige præcision. En standardiseret rådighedsbetaling vil således efter Dansk Energis opfattelse alene være marginalt mindre omkostningsægte end individuelt estimeret rådighedsbetaling.

87. Størrelsen af rådighedsbetalingen er opgjort ved, at egetforbruget direkte fra anlægget er opgjort for forskellige størrelser af anlæg ud fra den standardbenyttelsestid (anlæggets produktionstid), der også var planlagt anvendt til estimation af egetforbrug i den oprindelige branchevejledning, anlæggets størrelse samt en antagelse om, at 10 pct. af produktionen blev forbrug direkte fra anlægget, dvs. med en samtidighedsfaktor på 10 pct. Dansk Energi har oplyst, at de 10 pct. er et skøn, idet der ikke findes nogen publikationer, der i så detaljeret grad beskæftiger sig med samtidigheden for disse små anlæg. Skønnet er derfor baseret på forespørgsler i ingeniørkredse, der finder de 10 pct. som værende et rimeligt estimat samt forespørgsler blandt netselskaberne, hvor tilbagemeldingerne er, at samtidigheden formentlig ligger i spændet 10-20 pct. Dansk Energi har derfor valgt en samtidighedsfaktor på 10 pct. for ikke at komme til at overestimere i forhold til private husstande, som er dem, der er langt flest af blandt egenproducenter uden produktionsmåler, og for dermed at undgå, at man kommer til at sætte rådighedsbetalingen for højt.

88. Rådighedsbetalingen for de forskellige anlægsstørrelser fås ved at tage det estimerede egetforbrug og gange det på en rådighedstarif svarende til den gennemsnitlige c-tarif for alle netselskaber fratrukket 1,5 øre/kWh for undgået nettab og sparede omkostninger til netudbygning, i alt 15,62 øre/kWh.

89. Dansk Energis estimation af rådighedsbetaling for forskellige typer og størrelser af anlæg fremgår af nedenstående tabel 1.

TABEL 1 | ÅRLIG RÅDIGHEDSBETALING FOR FORSKELLIGE ANLÆG OG ANLÆGSSTØRRELSER

DKK/Anlægsstørrelse, kW	4	6	10	20	24	30	40	50
Solceller	50	75	125	250	300	375	500	625
Husstandsvindmølle	94	141	234	469	562			
Øvrige egenproduktionsanlæg	250	375	625					

Kilde: Dansk Energi

Note: der er tale om en kontinuerlig skala for alle typer anlæg og anlægsstørrelser, hvor det er valgt at illustrere rådighedsbetalingen for visse anlægsstørrelser.

Note: For solcelleanlæg og husstandsvindmøller er husholdningsanlæggene typisk dem op til 6 kW.

90. Ifølge Dansk Energi er den årlige standardrådighedsbetaling fastlagt på et niveau, der er baseret på, at husholdningskunderne set som en samlet gruppe betaler de omkostninger de giver anledning til (der vil opstå et merprovenu på ca. 11.000 kr. årligt samlet set for husholdningskunder i forhold til en individuelt beregnet rådighedsbetaling, når der alene ses på solcellekunder). Dermed vil husholdningskunder med et mindre egenproducentanlæg betale marginalt mere end en individuel opgjort rådighedsbetaling ville have givet anledning til, mens husholdningskunder med de største husstandanlæg vil betale marginalt mindre.

91. Hertil vil meget store installationstilsluttede anlæg med en fast årlig standardrådighedsbetaling på 65 kr. betale mindre end det ville have været tilfældet med en individuel opgjort rådighedsbetaling. Mindrebetalingen vil kunne udgøre op mod 560 kr. årligt, jf. tabel 1 (625-65 kr). Denne store difference vil dog kun være tilfældet, hvis anlæggene er tilsluttet på C-niveau, idet anlæg tilsluttet på højere niveau-er alternativt vil have stået overfor en lavere rådighedstarif pr. kWh.

92. Langt hovedparten af anlæggene er imidlertid solcelleanlæg og har en størrelse på 4-6 kW. Dette illustreres i nedenstående tabel 2, hvor antallet af anlæg af de forskellige typer i fordelt på anlægsstørrelser fremgår. Mindrebetalingen for de større anlæg vil således kun være gældende for et yderst begrænset antal anlæg.

TABEL 2 | ANTAL ANLÆG FORDELT PÅ RELEVANTE ANLÆGSSTØRRELSER

Anlæg	Antal
Solceller	
Mindre end 3 kW	4.531
3-3,99 kW	12.356
4-4,99 kW	9.663
5-5,99 kW	12.234
Præcis 6 kW	47.310
Større end 6 mindre end 11 kW	960
Større end 11 mindre end 20 kW	613
Større end 20 mindre end 50 kW	732
Husstandsmøller	
Mindre end 6 kW	141
Præcis 6 kW	595
Over 6 kW	199
Andre anlæg	
Alle størrelser	115

Kilde: Dansk Energi og Energinet.dk

Note: Grunden til, at der er flest anlæg på præcis 6 kW hænger formentlig sammen med, at dette er grænsen i elafgiftsloven for at opnå afgiftsfrihed for hele anlæggets produktion.

93. Som det ses at tabel 2, er der alene tale om et yderst begrænset antal kunder, som vil komme til at betale markant mindre til rådighed, end en individuelt opgjort rådighedsbetaling ville have foranlediget.

94. Dansk Energi har desuden for at opnå højest mulig grad af omkostningsægtighed tilkendegivet, at de vil overveje, hvorvidt der skal udsendes en branchevejledning om indførelse af produktionsmåling for større egenproduktionsanlæg, hvor der i dag ikke stilles krav herom. Dette vil betyde, at nogle af de større anlæg nævnt i tabel 1 vil betale rådighedstarif baseret på en produktionsmåling og ikke den standardiserede rådighedsbetaling.

HØRING

95. Et udkast til tilsynsnotat har i perioden 7. – 21. maj 2015 og Sekretariatet har inden for høringsfristen modtaget i alt 13 hørings svar fra hhv. DI, TEKNIQ, Dansk fjernvarme, Dansk Solcelleforening, Landsforeningen af solcelleejere, Danske Solcelleejere, BL Danmarks Almene boliger, VE-Byg, Konkurrence- og forbrugerstyrelsen, VedvarendeEnergi, FSE og Danske Regioner og Ole Albert Nielsen (privatperson

96. Hovedparten af hørings svarene vedrører rådighedsbetalingen, og en stor del af dem vedrører ikke den i dette notat behandlede ændring, men alene spørgsmålet om, hvorvidt en rådighedsbetaling overhovedet er rimelig og lovmedholdelig. Dette spørgsmål blev behandlet ved Energitilsynets tilkendegivelse af 25. marts 2014, og har således ikke givet anledning til ændringer i sekretariatets vurdering. Hørings svarene omhandler alene rådighedsbetalingen, og der er kommenteret på

disse i vedlagte høringsnotat. Høringssvarene har ikke givet anledning til ændringer i sekretariatets vurdering.

97. Der er herudover stillet spørgsmålstegn ved anvendelse af en samtidighedsfaktor for forbrug og produktion fra egenproducentanlæg ved beregning af den faste årlige rådighedsbetaling for små anlæg, hvor flere høringsparter mener at den er fastsat for lavt. Sekretariatet anerkender, at der er usikkerhed omkring denne samtidighedsfaktor, og stiller det som et vilkår for tilkendegivelsen, at Dansk Energi indenfor to år genvurderer samtidighedsfaktoren og genanmelder den faste årlige rådighedsbetaling til Energitilsynet.

98. Herudover er der kommenteret på, at der fremfor den nuværende tarifering baseret på det gennemsnitlige årlige effekttræk målt i form af leveret mængde el, bør tariferes ud fra det maksimale effekttræk i nettet (peak load). Hertil har Dansk Energi tilkendegivet, at de arbejder frem imod en gang i fremtiden at udvikle en tariferingsmodel, der er baseret på maksimalt effekttræk, men at dette ikke er muligt på nuværende tidspunkt. Sekretariatet for Energitilsynet har derfor sat det som en forudsætning for tilkendegivelsen, at der arbejdes videre hen imod en sådan model.

99. Endeligt er der fra en enkelt høringsparts side kommenteret på den valgte model for tidsdifferentiering af tariffene, hvilket dog ikke har givet anledning til ændring i vurderingen af modellen.

LOVGRUNDLAG

100. I det følgende gennemgås de love og bekendtgørelser mv., der har relevans for de betragtninger og vurderinger, der fremgår i det efterfølgende kapitel, hvor sags-fremstillingens fakta vurderes i lyset af lovgrundlaget. Gennemgangen er tilrettelagt kronologisk og med udgangspunkt i retskildehierarkiet, således at love og bekendtgørelser citeres før eventuel retspraksis. Gennemgangen afspejler dog også hvilken betydning, retskilden har for den samlede vurdering – således citeres retskilder, der anvendes til vurderinger af mere underordnet betydning, som udgangspunkt sidst i gennemgangen.

101. Elforsyningsloven indeholder nogle generelle bestemmelser om elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse. Loven tilsiger, at elforsyningsvirksomheders priser skal være rimelige, objektive og ikke-diskriminerende, og at Energibranchens organisationer kan lave standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer, jf. følgende:

102. Elforsyningslovens §§ 73, 73 a og 73 b (lovbekendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013 og ændringslov nr. 633 af den 16. juni 2014):

§ 73. De kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser efter §§ 69-71 skal ske efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier, i forhold til hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til. Prisdifferentiering af hensyn til effektiv udnyttelse af elnettet og forsyningsikkerhed er tilladt. Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er kun tilladt i særlige tilfælde.

Stk. 2. De kollektive elforsyningsvirksomheder skal offentliggøre tariffer og betingelser for brug af elnettet. «

§ 73 a. Priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet fastsættes af de kollektive elforsyningsvirksomheder efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Energitilsynet.

Stk. 2. Energitilsynet kan godkende metoder for begrænsede købergrupper og for et begrænset tidsrum som led i kollektive elforsyningsvirksomheders metodeudvikling. Energitilsynet kan sætte vilkår for godkendelsen af sådanne metoder.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår, herunder tariffer.

§ 73 b. Energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser m.v. for net- og transmissionsvirksomhedernes ydelser. Energitilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet.

– LOVBEMÆRKNINGER TIL § 73 I ELFORSYNINGSLOV NR. 575 AF DEN 18. JUNI 2012 VEDRØRENDE TIDSDIFFERENCIERING AF TARIFFER

Kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse skal ske efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende principper i forhold til de omkostninger, som de enkelte forbrugerkategorier giver anledning til, jf. § 73, stk. 1. Med forslaget suppleres dette princip med en øget mulighed for, at netvirksomheder kan lave prisdifferentiering med det specifikke formål at fremme mere effektiv udnyttelse af nettene og forsyningsikkerhed.

Netudbygningen er båret af hensynet til, at der skal være tilstrækkelig kapacitet til at dække behovet for elektricitet, dvs. spidslastforbruget. Udviklingen i spidslasten er dermed styrende for netudbygningen. Med stigende elforbrug, f.eks. ved øget anvendelse af eldrevne varmepumper og elbiler, vil der kunne være behov for omfattende investeringer i netforstærkninger, med mindre det lykkes at få elforbruget fordelt mere jævnt over døgnet, altså at undgå at spidslasten stiger i takt med et stigende samlet forbrug.

Derfor vil der kunne være behov for øget mulighed for geografisk og tidsmæssigt differentierede tariffer, der vil give forbrugerne incitament til at anvende elektricitet på en intelligent måde og dermed medvirke til at udjævne elforbruget og formindske spidslasten i nettet. Det foreslås derfor at give netvirksomhederne øget mulighed for at anvende prisdifferentierede tariffer. Hensynet til effektiv udnyttelse af nettene og forsyningsikkerhed vil dermed bedre kunne varetages.

Tidsmæssigt prisdifferentierede tariffer vil kunne anvendes generelt, men også begrænses til specifikke forbrugerkategorier afhængig af det spændingsniveau, som forbrugeren er tilsluttet.

103. Engrosmodellen skulle oprindeligt have været trådt i kraft den 1. oktober 2014, jf. § 4 i lov nr. 575 af den 18. juni 2012. Engrosmodellen er efterfølgende udskudt til den 1. oktober 2015 med ændringslov nr. 633 af den 16. juni 2014 vedrørende ændring af elforsyningsloven. Der er ved lov nr. 577 af 5. maj 2015 vedtaget en ny ændring af elforsyningsloven, som udskyder engrosmodellens ikrafttræden til den 1. april 2016.

Lov nr. 575 af den 18. juni 2012:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 2, 4, 5, 7-16, 23-26, 31, 36 og 37, finder anvendelse fra den 1. oktober 2014.

§ 4

I lov nr. 575 af 18. juni 2012 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk (Fremme af konkurrencen på elmarkedet m.v.), som ændret ved § 4 i lov nr. 641 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 3, ændres tre steder »1. oktober 2014« til: »1. oktober 2015«.

§ 2 i Lov nr. 577 af 4. maj 2014:

I lov nr. 575 af 18. juni 2012 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk (Fremme af konkurrencen på elmarkedet m.v.), som ændret ved § 4 i lov nr. 641 af 12. juni 2013 og § 4 i lov nr. 633 af 16. juni 2014, foretages følgende ændring:

Tre steder i § 4, stk. 3, 1. pkt., ændres »1. oktober 2015« til: »1. april 2016«.

104. Udover de konkrete bestemmelser vedr. tarifiering af elforsyningsvirksomheders ydelser indeholder elforsyningsloven nogle indledende overordnede formålsbestemmelser:

§ 1. Lovens formål er at sikre, at landes elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningsikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse. Loven skal sikre forbrugerne adgang til billig elektricitet og fortsat give forbrugerne indflydelse på forvaltningen af elsektorens værdier.

§ 2. Loven skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål særligt fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser og anvendelse af kraftvarme, vedvarende og miljøvenlige energikilder, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for produktion og handel med elektricitet

105. Krav til kollektive elforsyningsvirksomheder fremgår af § 20, stk. 1:

§ 20. Transmissions- og netvirksomheder skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser, herunder

- 1) vedligeholde, om- og udbygge forsyningsnettet i forsyningsområdet i fornødent omfang,
- 2) tilslutte leverandører og købere af elektricitet til det kollektive elforsyningsnet,
- 3) stille fornøden transportkapacitet til rådighed og give adgang til transport af elektricitet i elforsyningsnettet og
- 4) måle levering og aftag af elektricitet i nettet.

106. Hertil kommer metodebekendtgørelsen som fastlægger krav om, at selskaberne skal anmelde deres metoder til Energitilsynet, og at disse kan basere sig på standardiserede metoder i branchevejledninger:

Metodebekendtgørelse (nr. 1085 af 20. september 2010):

§ 1. Netvirksomheder, regionale transmissionsvirksomheder og Energinet.dk skal anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer, til Energitilsynets godkendelse.

Stk. 2. Energitilsynets godkendelse af metoderne er en forudsætning for virksomhedernes anvendelse af betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer.

Stk. 3. Godkendte metoder offentliggøres af virksomhederne med angivelse af datoen for tilsynets godkendelse.

Stk. 4. Virksomhederne skal søge godkendelse af efterfølgende ændringer i metoderne, herunder ændringer som følge af pålagte myndighedskrav.

[...]

§ 4. Netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder kan i deres anmeldelse basere sig på standardiserede metoder, der er entydigt fastlagt i branchevejledninger og lignende, idet virksomhederne i deres anmeldelse af metoden efter § 1 specifikt redegør for afvigelser fra standarden.

107. Der findes i § 9 i bekendtgørelse om levering af elektricitet (nr. 1353 af 12. december 2014) frister for, hvornår en netvirksomhed skal varsle forbrugerne omkring væsentlige ændringer i blandt andet tariffer, som er til ugunst for forbrugeren.

§ 9. Hvis netvirksomheden agter at foretage væsentlige ændringer i tariffer, vilkår eller gebyrer til ugunst for forbrugeren, skal den berørte forbruger have et forudgående varsel på mindst 3 måneder. Ændringer i skatter, afgifter og lignende kan dog gennemføres uden varsel. Varslet skal gives i et klart og forståeligt sprog ved anvendelse af e-mail, faktura eller lignende individuel kommunikation.

Stk. 2. Ved væsentlige ændringer forstås ændringer i eksisterende tariffer eller gebyrer, som forhøjer det berørte priselement med 10 pct. eller mere og som samtidig forhøjer den samlede betaling med mindst 40 kr. pr. måned inklusiv moms, ændringer i leveringsbetingelser og kontraktbetingelser, nye gebyrer og vilkår samt ændringer af enhedspris i aftaler om fast tarif og ændringer af prisberegningsgrundlaget i aftaler om variabel tarif.

§ 10. Ved tarifiedsættelser og andre ændringer til gunst for forbrugeren er der ikke krav om varsel.

Stk. 2. Ved midlertidige kortvarige nedsættelser af prisen for netvirksomhedernes ydelser, hvor prisen efterfølgende sættes op til det hidtidige beløb, er der ikke krav om varsel.

108. I lov nr. 577 af 5. maj 2015 om justering og udskydelse af engrosmodellen og udskyldelse af leveringspligten fremgår det af § 1, nr. 15:

15. I § 70 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved tab, som er en følge af en elhandelsvirksomheds manglende betaling af beløb, der er faktureret i henhold til § 72 d, stk. 1, 1. og 2. pkt., hæves netvirksomhedens indtægtsramme med et beløb svarende til tabet. Indtægtsrammen hæves i det reguleringsår, hvor tabet er regnskabsført. Modtager netvirksomheden efterfølgende et beløb, der helt eller delvis dækker det

skyldige beløb, fra elhandelsvirksomheden eller virksomhedens konkursbo, reduceres indtægtsrammen med det modtagne beløb i det reguleringsår, hvor beløbet regnskabsføres.»

109. Der findes i bekendtgørelse om nettilslutning af vindmøller og pristillæg for vindmølleproduceret elektricitet m.m. (nr. 1063 af 7. september 2010), at dokumenterbare omkostninger vedr. vindmøller skal faktureres direkte til vindmølleejeren: Følgende udestår i lovgrundlaget:

§ 8. Omkostninger til en vindmølles nettilslutning frem til det i §§ 3-6 nævnte tilslutningspunkt afholdes af vindmølleejeren, jf. stk. 2 og 3.

[.....]

Stk. 5. Omkostninger til vedligeholdelse af eller udskiftning af afregningsmålere og målertransformere, kalibrering og aflæsning af målere samt til afregning af elektricitet, påhviler vindmølleejeren. Omkostningerne skal dække reelle dokumenterede udgifter vedrørende den enkelte vindmølle. Net- eller transmissionsvirksomheden skal over for ejeren af vindmøllen specificere omkostningernes sammensætning, jf. 1. pkt., ved fremsendelse af faktura. Net- eller transmissionsvirksomheden skal på vindmølleejers anmodning dokumentere disse omkostninger.

[.....]

Stk. 8. Omkostninger til administration ved nettilslutning og ved at en vindmølle er nettilsluttet, som net- eller transmissionsvirksomheden afholder vedrørende vindmøllen, og som ikke er nævnt i stk. 2, 3 og 5, opkræves som omkostninger gennem den enkelte virksomheds tariffer, jf. elforsyningslovens § 8, stk. 5.

110. Endeligt tog Energitilsynet den 26. marts 2014 branchevejledning om tarifiering af kunder med solcelleanlæg til efterretning, hvor følgende fremgår af tilkendegivelse og begrundelse:

”Tilkendegivelse

Energitilsynet har på baggrund af vedlagte sagsfremstilling og begrundelse tilkendegivet følgende:

- At anvendelse af vejledningen til tarifiering af kunder med solcelleanlæg uden afvigelser vil føre til tariffer, der er forenelige med kravene i elforsyningslovens § 73, og at vejledningen derfor tages til efterretning i medfør af elforsyningslovens § 73 b.
- At anvendelse af vejledningen ikke erstatter det enkelte netselskabs egen beregning af tarifferne, der fortsat skal anmeldes og metodegodkendes af Energitilsynet efter de almindelige regler herom, jf. elforsyningslovens § 73 a og Metodebekendtgørelsens §§ 1 og 4.
- At anvendelse af vejledningen ikke i sig selv indebærer en godkendelse af det enkelte selskabs tarifiering.”

”Begrundelse

[....]

”Sekretariatet for Energitilsynet finder det derfor rimeligt, og i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73, at kunder med solcelleanlæg betaler for, at deres andel af den samlede efterspurgte kapacitet til enhver tid står til rådighed, hvilket også er i overensstemmelse med Energiklagenævnets praksis (jf. afsnit 2 i Energiklagenævnets bemærkninger som er citeret under lovgrundlaget ovenfor).

[....]

Sekretariatet for Energitilsynet vurderer, at metoden til fastsættelse af rådighedstariffen er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73. Der er her lagt vægt på, at kunderne alene betaler de omkostninger, som de giver anledning til, idet tariffen er korrigeret for de fordele, som forbrug direkte fra solcelleanlægget medfører.

Sekretariatet vurderer videre, at omkostningerne til nettab og netudbygning, er dækkende for de fordele der er for netsystemet ved, at solcelleejerne forbruger elektricitet direkte fra eget anlæg. Nettabet afhænger af den mængde elektricitet, der faktisk løber igennem nettet, hvorved dette reduceres ved at solcelleanlægsejerne forbruger direkte fra deres anlæg. Sekretariatet finder derfor rimeligt, at disse reducerede omkostninger kommer solcelleanlægsejerne til gode. Herudover finder sekretariatet det rimeligt, at solcelleanlægsejerne tilgodeses for den reducerede net-

udbygning, som tilstedeværelsen af solcelleanlægget har, selvom kapaciteten i langt overvejende grad ikke påvirkes af tilstedeværelsen af solcelleanlæg. Denne metode til fastsættelse af rådhedstariffen er i øvrigt i overensstemmelse med Energiklagenævnets praksis og de betingelser der er opstillet i Energitilsynets afgørelse af 28. oktober 2002, som er stadfæstet af Energiklagenævnet.

Sekretariatet har vurderet, at der ikke umiddelbart er andre af nettariffens elementer, hvortil omkostningerne reduceres som følge af tilstedeværelsen af solcelleanlæggene. Eneste element, hvor det blev vurderet, at der eventuelt kunne være en besparelse, var omkostningerne til energispareaktiviteter. Imidlertid kan omkostninger til energibesparelser hverken siges entydigt at være drevet af energiforbruget eller af kundeforholdet, hvorfor det er vanskeligt at fordele disse på en fuldt ud omkostningsægte måde. Dertil kommer, at solcelleanlægsejerne via deres historiske forbrug fra det kollektive net været med til at drive størrelsen af det energisparekrav, som netselskaberne nu skal realisere. Derfor synes det rimeligt, at også solcelleanlægsejerne bidrager til at dække omkostningerne hertil.

Sekretariatet for Energitilsynet bemærker dog, at i det omfang, at energisparekravene reduceres relativt set som følge af solcelleanlægsejernes reducerede forbrug fra nettet, kan det blive relevant at tage spørgsmålet om solcelleanlægsejernes bidrag til energispareaktiviteter op til genovervejelse.

Sekretariatet for Energitilsynet vurderer samlet set, at rådighedsbetalingen for kunder med solcelleanlæg er i overensstemmelse med kriterierne i elforsyningslovens § 73.

Rådighedsbetalingen er desuden i overensstemmelse med Energitilsynets og Energiklagenævnets hidtidige praksis for rådighedsbetaling for egenproducenter.

[...]

Sekretariatet for Energitilsynet finder det ikke urimeligt, at egenproduktionen for små anlæg estimeres, når der ikke er krav om måling heraf. Sekretariatet lægger i denne vurdering også vægt på, det vil være meget omkostningsfuldt for kunderne, hvis en ny metode indebar, at der skulle måles, men samtidig finder sekretariatet det vigtigt, at kunderne kan vælge – mod betaling - at få installeret en produktionsmåler, hvis de måtte ønske dette.

Sekretariatet vurderer, at en estimation, som baserer sig dels på anlæggets installerede effekt og dels på en standardbenyttelsestid på 800 timer pr. installeret kW, er både rimelig, objektiv og ikke-diskriminerende. Dels fordi en større installeret effekt må forventes at medføre en højere produktion, hvilket derfor også bør afspejles i den estimerede egenproduktion, og dels fordi en standardbenyttelsestid på 800 timer med rette bør være en benyttelsestid, som de fleste anlæg må kunne forventes at leve op til, jf. Energistyrelsens vurdering, hvilket også understøttes af, at den også anvendes af andre myndigheder.

Metoden er derfor rimelig, objektiv og ikke-diskriminerende, fordi estimationen af egenproduktionen dermed både tager anlæggets størrelse i betragtning, afspejler virkeligheden og gælder for alle.”

BEGRUNDELSE

111. De ændringer, der er foretaget i den reviderede model, vurderes nedenfor. Sekretariatet for Energitilsynet bemærker, at sekretariatet finder det væsentligt, at så mange selskaber som muligt kan anvende modellen uden afvigelser, samtidig med at valgmulighederne i modellen er begrænset mest muligt.

112. Baggrunden herfor er, at jo færre valgmuligheder, der er i modellen samtidig med at flest muligt kan anvende denne uden afvigelser, desto mere ensartet bliver tarifieringen netområderne imellem. Stor ensartethed i tarifieringsmetoderne synes mest rimeligt for kunderne, idet der dermed ikke vil være forskel på, hvordan omkostninger fordeles og opkræves afhængig af, hvilket netområde man er bosat i. Herudover vil der være administrative fordele for både netselskaber og Energitilsynet i forbindelse med anmeldelse og godkendelse af selskabernes tarifieringsmetoder, hvis selskaberne kan følge modellen uden afvigelser, jf § 4 i metodebekendtgørelse.

113. Sekretariatet for Energitilsynet bemærker endvidere, at det forudsættes, at den reviderede tarifieringsmodel først tages i anvendelse i netselskaberne ved engrosmodellens opstart. Baggrunden herfor er, at en række af de ændringer, der foretages, først er lovmedholdelige ved engrosmodellens opstart. Her tænkes især på ændringerne vedr. tidsdifferentiering, jf. § 73 i elforsyningsloven og tarifiering af debitortab, jf § 70, stk. 3 i elforsyningsloven.

Kundekategorisering

114. Dansk Energi anmelder, at kundekategoriseringen som udgangspunkt sker ud fra kundernes nettilslutningspunkt, men at der forårsaget af de konkrete fysiske forhold og hensynet til omkostningseffektivitet i enkelte tilfælde vil kunne afviges fra denne hovedregel.

115. Sekretariatet for Energitilsynet finder, at det er vigtigt med objektive kriterier for kundekategorisering, men anerkender, at der kan være situationer, hvor det er hensigtsmæssigt at afvige fra de overordnede principper. Dette kunne f.eks. være i tilfælde af, at en kunde af nettekniske eller omkostningseffektivitetsårsager er tilsluttet på 0,4 kV-nettet, men hvor kunden har et effekttæk svarende til en B-kunde (normalt tilsluttet på 10 kV-niveau). I en sådan situation forekommer det rimeligt, at kunden kategoriseres som B-kunde, selvom om nettilslutningspunktet tilsiger noget andet, idet dette vil sikre, at ens kunder tariferes ens, dvs. sikrer en rimelig, objektiv og ikke-diskriminerende tarifiering.

116. Sekretariatet for Energitilsynet finder således, at en kundekategorisering baseret på kundernes nettilslutningspunkt, men med mulighed for afvigelser for at sikre ens tarifiering af ens kunder er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73. Sekretariatet for Energitilsynet bemærker dog også, at netselskaberne skal være i stand til at begrunde en afvigelse fra de overordnede principper både overfor de berørte kunder og overfor Energitilsynet.

Tidsdifferentiering

117. Elforsyningslovens § 73 giver mulighed for, at der kan ske prisdifferentiering af hensyn til effektiv udnyttelse af elnettet og forsyningssikkerhed. Ifølge lovbemærkninger til § 73 giver dette blandt andet mulighed for, at tidsmæssigt prisdifferentierede tariffer vil kunne anvendes generelt, men også begrænses til specifikke forbruger kategorier afhængig af det spændingsniveau, som forbrugeren er tilsluttet. Muligheden for tidsdifferentiering træder i kraft samtidig med engrosmodellen, dvs. den 1. april 2016.

118. Dansk Energi har som nævnt indført tidsdifferentiering af en del af de variable tariffer som en del af standard set-uppet i den nye model med det formål at sikre prissignaler, der skaber incitamenter for forbrugeren til at reducere forbruget på bestemte tidspunkter af døgnet eller året.

119. Modellen er ifølge Dansk Energi en forsimplet model baseret på standardiserede døgnbelastningskurver, som beregnes på grundlag af den gennemsnitlige belastning i nettet time for time. Der anvendes ifølge Dansk Energi forskellige døgnbelastningskurver for 50 og 10 kV-nettet hhv. 0,4 kV-nettet, dvs. for erhvervs- hhv. privatkunder, og forskellige kurver for hhv. sommer og vinter. Sæsonerne følger de af Energinet.dk anvendte, dvs. sommer i april-september og vinter i oktober-marts.

120. Sekretariatet for Energitilsynet bemærker indledningsvist, at tidsdifferentiering af omkostninger, der afhænger af belastningen af nettet i højere grad end det er tilfældet nu, vil sikre, at kunderne kommer til at betale de omkostninger, som de giver anledning til. Sekretariatet bemærker dog også, at tidsdifferentiering af tarifferne, jf. lovgrundlaget, først er lovmedholdelig når engrosmodellen træder i kraft.

121. Sekretariatet for Energitilsynet anerkender endvidere, at anvendelse af tidsdifferentierede tariffer er nyt for netselskaberne, og at en fuldstændig teoretisk korrekt og omkostningsægte tidsdifferentiering formentlig er noget, der kræver mere tid og mere viden, bl.a. om faktiske belastning i de enkelte netselskabers net. Samtidig finder Sekretariatet for Energitilsynet det dog hensigtsmæssigt, at der samles viden om og erfaring med anvendelse af tidsdifferentierede tariffer, bl.a. i forhold til forbrugernes reaktion herpå. På dette grundlag finder Sekretariatet for Energitilsynet det ikke urimeligt, at tidsdifferentiering af tarifferne i branchevejledningen er baseret på en forsimplet model.

122. I forhold til den anvendte metode til fastsættelse af tidspunkterne for de tidsdifferentierede tariffer med anvendelse af standardiserede døgnbelastningskurver baseret på den gennemsnitlige belastning af nettet, finder Sekretariatet for Energitilsynet, at en sådan metode på nuværende tidspunkt er rimelig, idet den gennemsnitligt set vil være korrekt, set på tværs af selskaberne. Sekretariatet for Energitilsynet finder dog også, at det er nødvendigt, at Dansk Energi følger op på erfaringerne fra anvendelsen af denne simplificerede model, og på sigt overgår til en mere teoretisk korrekt model. Sekretariatet for

Energitilsynet forudsætter derfor, at Dansk Energi senest 2 år fra engrosmodellens og dermed den nye tariferingsmodels opstart, dvs. den 1. april 2018 genanmelder den simplificerede model, hvor de opnåede erfaringer og eventuelle ændringer i modellen beskrives.

123. Grænserne for højlast og spidslast fastsættes på de tidspunkter, hvor belastningen af elnettet for erhverv udgør mere end 65 hhv. 90 pct. af døgnets maksimale netbelastning og for privatforbrugere udgør mere end 90 pct. af maksimalbelastningen. Sekretariatet for Energitilsynet finder disse grænser rimelige, i det der kalkuleres med en grundbelastning (lav-/normallast), der udgør langt hovedparten af den gennemsnitlige last, og en spidslast der netop kun udgør en lille andel (spidsen) af den samlede gennemsnitlige belastning, hvor nettet er på grænsen til den maksimale belastning.

124. Herudover finder Sekretariatet for Energitilsynet, at den konkrete metode til beregning af tarifferne, hvor andelen af omkostninger, der fordeles til de enkelte lastperioder svarer til den andel af døgnbelastningen, der betegnes som hhv. lav-/normallast, højlast og spidslast synes omkostningsægte, idet omkostninger og meromkostninger i de forskellige lastperioder dermed betales af de kunder, som har et forbrug i de respektive lastperioder. Kunderne betaler således de omkostninger, som de giver anledning til, hvilket er rimeligt. Hertil er metoden objektiv, idet der er klare kriterier for, hvilke omkostninger der henføres til hvilke lastperioder, og dermed hvilket forbrug omkostningerne pålægges. Endeligt er metoden ikke-diskriminerende, idet alle kunder betaler det samme, for det samme forbrug afhængigt af forbrugstidspunktet. Sekretariatet for Energitilsynet finder det herudover rimeligt, at de samlede omkostninger til 50- og 10 kV-nettet, som skal betales af kunderne på 0,4 kV-nettet puljes og fordeles efter en tilnærmet vandfaldsmetode, så de fordeles som de øvrige omkostninger tilknyttet 0,4 kV-nettet, da denne metode indebærer, at omkostningerne til de overliggende net ikke skævvrider tidsdifferentieringen på 0,4 kV-nettet og samtidig er nemt administrerbar.

125. Endeligt vurderer Sekretariatet for Energitilsynet, at det er de relevante omkostningskategorier, der kan tidsdifferentieres. I denne vurdering lægges det til grund, at netop er tale om de omkostningskategorier, hvor størrelsen af omkostningerne antages at afhænge af belastningen af nettet, hvor omkostningerne stiger med øget samlet forbrug (netvolumen), hvorved tidsdifferentiering vil sikre, at kunderne kommer til at betale de omkostninger, som de giver anledning til.

126. For så vidt angår tidsdifferentiering af øvrige omkostninger bemærkes det, at Sekretariatet for Energitilsynet kan ikke vurdere rimeligheden i, at der er mulighed for tidsdifferentiering af øvrige omkostninger, idet det ikke på nuværende tidspunkt vides, hvilken type omkostninger der vil blive placeret i denne kategori.

127. Sekretariatet for Energitilsynet bemærker, at brugen af omkostningsposten øvrige omkostninger allerede med den nuværende tariferingsmodel kræver en konkret vurdering og godkendelse i det tilfældet, at et netselskab anvender

omkostningsposten. Dette sker i forbindelse med det pågældende netselskabs metodeanmeldelse.

128. Sekretariatet for Energitilsynet vil således fremover også i de enkelte tilfælde vurdere, hvorvidt en anvendelse af tidsdifferentiering af øvrige omkostninger vil være i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73.

129. I forhold til tidsdifferentieringen af forrentningen, finder Sekretariatet for Energitilsynet, at det er rimeligt, at tarifiering af netselskabernes forrentning kan tidsdifferentieres. Sekretariatet for Energitilsynet lægger i denne forbindelse vægt på, at forbrug på tidspunkter, hvor der i forvejen er stor belastning af nettet også foranlediger større omkostninger, hvorved det også er rimeligt, at forbrug i tidspunkter med stor belastning bidrager mere til forrentningen end forbrug i perioder med lav belastning.

130. Sekretariatet for Energitilsynet vurderer således, at den anmeldte metode til tidsdifferentiering af tarifferne er rimelig, objektiv og ikke diskriminerende og sikrer, at de forskellige kundegrupper betaler de omkostninger, som de giver anledning til. Baggrunden herfor er, at alle betaler de omkostninger de giver anledning til, afhængigt af om der forbruges på tidspunkter med høj belastning eller lav belastning i nettet, og alle kunder i en kundekategori betaler det samme for ens forbrug på samme tidspunkt.

131. Sekretariatet for Energitilsynet finder således, at tidsdifferentiering af forrentning er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73.

Tarifiering af egenproducenter og producenter.

132. Som noget nyt er der i den nye model indført mulighed for at beregne tariffer og abonnementer for egenproducenter og producenter direkte i modellen.

133. Metoden til fastsættelse af tariffer og abonnementer for egenproducenter og producenter følger en metode, der er taget til efterretning af Energitilsynet. Der er således alene tale om, at tarifferne nu kan beregnes i den samlede branchemodel for tarifiering i stedet for, at de pågældende tariffer beregnes i en selvstændig model.

134. Der er således ikke tale om nyt metodestof, som skal tages til efterretning af Energitilsynet.

Indskrænkede valgmuligheder

135. Som nævnt i sagsfremstillingen er valgmulighederne vedr. omkostningsfordeling for nogle af omkostningsposterne indskrænket. De omfattede omkostningsposter er Måler og måleradministration og Generel administration. Herudover er muligheden for at fravælge vandfaldstarif for de relevante omkostningskategorier via standard setuppet i modellen fjernet, så der

ikke kan afviges på dette punkt. Dette er ifølge Dansk Energi gjort for at øge harmoniseringen netselskaberne imellem.

136. Sekretariatet for Energitilsynet finder i lighed med Dansk Energi, at indskrænkningen af valgmulighederne øger harmoniseringen af tariferingsmetoderne netselskaberne imellem. Indskrænkningen af branchemodellens valgmuligheder understøtter således Sekretariatet for Energitilsynets mål om, at der er så lidt metodeforskel i tarifieringen selskaberne imellem som muligt, hvilket synes mest rimeligt for forbrugerne, idet metoder til omkostningsfordeling og opkrævning således ikke afhænger af, hvilket netområde man er bosat i.

137. Herudover er valg i relation til kundekategorier blevet begrænset, således at kunder i den nye mode *skal* inddeles i hhv. A-høj eller A-lav og B-høj eller B-lav, hvor det tidligere kunne vælges bare at inddele i A- og B-kunder.

138. Sekretariatet for Energitilsynet finder, at en sådan udspecificering af kundekategoriseringen øger omkostningsægheden i tarifieringen, idet der er forskel på, hvilke omkostninger A-høj og A-lav giver anledning til, ligesom det er tilfældet for B-høj og B-lav. Med udspecificeringen af kundekategoriseringen sikres det i højere grad end tidligere, at alle kunder betaler de omkostninger de giver anledning til. Metoden gør tarifieringen mere transparent, og er således rimelig. Hertil er metoden objektiv, idet det er klart, hvilke kunder, der bidrager til hvilke omkostninger, og ikke diskriminerende, idet ens kunder betaler det samme.

139. Sekretariatet for Energitilsynet vurderer således, at ændringerne i forhold til valgmuligheder er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73.

Ændringer i omkostningskategorierne

Udspecificeringer af omkostningsposterne Drift og vedligehold og Nettab

140. I den nye model er der sket en udspecificering af omkostningsposten drift og vedligehold, der nu til forskel fra tidligere er delt op i 3 underkategorier. Herudover er omkostningsposten nettab nu er delt i to således, at omkostninger til nettab i ledningsnettet og omkostninger til nettab i transformerstationer opgøres separat.

141. Sekretariatet for Energitilsynet finder, at en udspecificering af omkostningsposterne giver en mere omkostningsægte metode til tarifiering, idet udspecificeringerne sammen med den nu tvungne opdeling af kunderne på A- og B høj og lav i højere grad sikrer, at kunderne betaler de omkostninger de giver anledning til, hverken mere eller mindre. Herudover bidrager udspecificeringerne til en øget transparens i tarifieringen. Metoden er således både rimelig, objektiv, idet det er klart, hvilke kunder, der bidrager til hvilke omkostninger, og ikke diskriminerende, idet ens kunder betaler det samme.

142. Sekretariatet for Energitilsynet finder således, at udspecificeringerne af omkostningerne til drift og vedligehold samt til nettab er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73.

Øvrige omkostninger

143. Den eneste ændring er, at der nu kan ske tidsdifferentiering af øvrige omkostninger.

144. Dansk Energi oplyser, at de ikke kender de enkelte netselskabers behov for at anvende omkostningsposten. Sekretariatet for Energitilsynet skal i tilfælde af de enkelte selskabers anvendelse af posten, vurdere rimeligheden heraf, herunder anvendelsen af tidsdifferentiering, idet anvendelsen af omkostningsposten skal beskrives og begrundes i metodeanmeldelsen.

145. Sekretariatet for Energitilsynet kan ikke vurdere rimeligheden i, at der er mulighed for tidsdifferentiering af øvrige omkostninger, idet det ikke på nuværende tidspunkt vides, hvilken type omkostninger der vil blive placeret i denne kategori.

146. Sekretariatet for Energitilsynet bemærker, at brugen af omkostningsposten øvrige omkostninger allerede med den nuværende tariferingsmodel kræver en konkret vurdering og godkendelse i det tilfældet, at et netselskab anvender omkostningsposten. Dette sker i forbindelse med det pågældende netselskabs metodeanmeldelse.

147. Sekretariatet for Energitilsynet vil således fremover også i de enkelte tilfælde vurdere, hvorvidt en anvendelse af tidsdifferentiering af øvrige omkostninger vil være i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73.

Afskrivninger

148. I den nye model er der lavet en omkategorisering/udspecificering af de forskellige afskrivningsposter, og Øvrige afskrivninger er udgået. I den nye model findes der således 4 afskrivningskategorier – Transformestationer, Øvrige Netaktiver, Målere og Øvrige anlægsaktiver. Bortset fra afskrivning på målere er der dog ikke sket ændringer i tariferingsmetoden.

149. Sekretariatet for Energitilsynet finder, at en udspecificering af omkostningsposten giver en mere omkostningsægte metode til tarifiering, idet udspecificeringen sammen med den nu tvungne opdeling af kunderne på A- og B høj og lav i højere grad sikrer, at kunderne betaler de omkostninger de giver anledning til. Metoden er således både rimelig og objektiv, idet det er klart, hvilke kunder, der bidrager til hvilke omkostninger, og ikke diskriminerende, idet ens kunder betaler det samme.

150. For målere kan der ikke længere fordeles via fordelingsnøgle Målerpris, men der er i stedet lavet en målerafskrivningsnøgle til fordeling af omkostningerne på spændingsniveauerne. Tarifieringen til kunderne er uændret, dvs. pr. abonnement.

151. Målerafskrivningsnøglen afspejler anskaffelsessummen og levetiden for de forskellige målertyper.

152. Sekretariatet for Energitilsynet finder, at ændringen af fordelingsnøglen til fordeling af afskrivninger på målere, der tager højde for, at der nu er mange forskellige typer målere med forskellig anskaffelsessum og (rest-)levetid, giver en mere omkostningsægte metode til tarifiering af målerafskrivninger. Den nye metode giver i lyset af den udvikling der er sket i relation til målere således mere rimelig, objektiv og ikke-diskriminerende tarifiering, idet tarifieringen afhænger af, hvilken målertype man har, og alle med den samme type måler betaler det samme.

153. Sekretariatet for Energitilsynet finder således, at ændringerne i branchemodellen i relation til afskrivninger er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73.

Omkostninger til energispareaktiviteter

154. Den nye model indebærer ingen ændringer i forhold til tarifieringsmetoden for så vidt angår energispareaktiviteter, men tilpasningen medfører øget transparans i tarifieringen, og giver Energitilsynet mulighed for i højere grad at følge indtægter vedr. energispareaktiviteter.

Debitortab

155. Dansk Energi har foreslået at tab på debitorer indføres i modellen via en justering af indtægtsrammen, og følger fordelingsnøglen for forrentningen.

156. Sekretariatet for Energitilsynet er enig med Dansk Energi i, at det ikke er entydige aktiviteter hos kunderne, der giver anledning til debitortab, og at der i forlængelse heraf ikke kan fremføres tungvejende årsager til at vælge mellem de to modeller til håndtering af debitortab, der er foreslået, da flere modeller vil ligge indenfor rammerne af elforsyningsloven. Sekretariatet er således enig i, at det er en fordelingsmæssig beslutning. Sekretariatet for Energitilsynet finder herudover Dansk Energis kriterier for valg af tarifieringsprincip rimelige, idet en omkostningsægte tarifiering i sig selv vil være i overensstemmelse med § 73 i elforsyningsloven, og fordi et enkelt og gennemskueligt princip dels medfører transparens i tarifieringen, og dels minimerer de administrative omkostninger for netselskaberne.

157. Sekretariatet for Energitilsynet vurderer, at valget af en tarifieringsmetode for debitortabet, hvor indtægtsrammeforhøjelsen behandles direkte i modellen som et tillæg til indtægtsrammen fremfor en metode, hvor debitortabet behandles udenfor modellen, ikke er urimelig.

158. I denne vurdering har Sekretariatet for Energitilsynet lagt vægt på, at den økonomiske konsekvens ved den valgte model fremfor den alternative model er en yderst begrænset karakter. Herudover er der lagt vægt på, at den valgte metode er mere transparent samt at en mere simpel model vil minimerer de administrative

omkostninger, hvilket i sidste ende er til gavn for kunderne. Sekretariatet for Energitilsynet bemærker iøvrigt, at et debitortab på 10 pct. synes højt sat, og at debitortab hos netselskaberne på nuværende tidspunkt udgør 1-2 pct. af indtægtsrammerne for de selskaber, hvor Sekretariatet er bekendt med størrelsen af tabet.

159. Sekretariatet for Energitilsynet vurderer således, at den valgte metode til tarifmæssig håndtering af debitortab er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73.

160. Sekretariatet bemærker, at en netvirksomhed i forbindelse med en forhøjelse af tarifferne skal være opmærksom på varslingsreglerne i bekendtgørelse forbrugeraftaler om levering af elektricitet (nr. 1353/2014). Ifølge § 9 i denne bekendtgørelse, skal en netvirksomhed, der agter at foretage væsentlige ændringer i tariffer, vilkår eller gebyrer til ugunst for forbrugeren, give den berørte forbruger et varsel på mindst 3 måneder. Ved en væsentlig ændring forstås ændringer i eksisterende tariffer eller gebyrer, som forhøjer det berørte priselement med 10 pct. eller mere og som samtidig forhøjer den samlede betaling med mindst 40 kr. pr. måned inklusiv moms mv., jf. § 9, stk. 2, i bekendtgørelse om forbrugeraftaler om levering af elektricitet.

161. Sekretariatet for Energitilsynet forudsætter dog, at Dansk Energi skal holde øje med konkurserne for at klarlægge, om der er et mønster i konkurserne, f.eks. i form af om de konkursramte elleverandør kun har store erhvervskunder eller kun har husholdningskunder, hvilket vil kunne give anledning til en revidering af tarifiering af debitortabet. Der skal i forlængelse heraf ske genanmeldelse indenfor 2 år efter at engrosmodellens opstart.

Udlodninger til andelshavere ved en tarifnedsættelse

162. Den nye model indebærer ingen ændringer i forhold til tarifieringsmetoden for så vidt angår udlodninger, der fragår forrentningen. Tilpasningen medfører imidlertid øget transparens i tarifieringen, idet netselskaberne til Energitilsynet fremover indrapporterer den gennemsnitlige tarifnedsættelse, som udlodningerne har givet anledning til, fordelt på spændingsniveau. Dette giver Energitilsynet og andre mulighed for i højere grad at gennemskue, om tarifnedsættelser skyldes udlodninger.

Rådighedsbetaling

163. Dansk Energi har dels anmeldt, at branchevejledningen til tarifiering af kunder med solcelleanlæg ønskes udbredt til alle typer af egenproducentanlæg, dvs. husstandsmøller og øvrige anlæg (mikrokraftvarme mv.). Herudover er der anmeldt en ændring af rådighedsbetalingen for egenproducenter uden produktionsmåler fra en individuel opgjort rådighedsbetaling til et årligt standardbeløb på 65 kr.

164. Baggrunden for ændringen er, at rådighedstariffen for små kunder uden produktionsmåler (op til 50 kV-anlæg for solcelleanlæg) har vist sig at være svært administrerbar for netselskaberne, da den skulle opkræves i praksis, med så betydelige administrative omkostninger, at disse vil overstige tarifprovenuet.

165. Sekretariatet for Energitilsynet vurderer, at en udbredelse af branchemodellen til også at omfatte alle andre egenproducentanlæg end solcelleanlæg er både rimelig, objektiv og ikke-diskriminerende. Rimelig fordi det sikrer, at alle egenproducenter uanset anlægstype bidrager til at betale de omkostninger, som de giver anledning til, objektiv fordi der er et entydigt kriterie for, hvem der skal betale, nemlig ejerne af egenproducentanlæg, og ikke diskriminerende, fordi det sikres, at der ikke diskrimineres mellem forskellige typer af egenproducentanlæg. Udbredelse af branchevejledningen til at omfatte alle typer egenproducentanlæg vurderes således at være i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73.

166. Sekretariatet for Energitilsynet finder herudover fortsat, at også kunder uden produktionsmåler skal betale for, at nettet står til rådighed for så vidt angår egetforbruget direkte fra anlægget. Men i forlængelse af ovennævnte problemstillinger finder Sekretariatet for Energitilsynet det af administrative årsager ikke urimeligt, at rådighedsbetalingen for anlæg uden produktionsmåler ændres til en årlig standardbetaling, da det ikke er hensigtsmæssigt og økonomisk effektivt, at de administrative omkostninger til opkrævning af en tarif overstiger tarifprovenuet.

167. Sekretariatet for Energitilsynet finder også, at den besværliggjorte administration af individuelt opgjorte rådighedsbetalinger er en naturlig konsekvens af, at det er valgt ikke at kræve målere for de små anlæg, fordi det er for dyrt. Sekretariatet finder derfor, at det er hensigtsmæssigt at anvende en gennemsnitsbetragtning, som en standardrådighedsbetaling er, når man ikke vil kræve målere for de små anlæg.

168. Det er imidlertid afgørende for Sekretariatet for Energitilsynet, at denne standardrådighedsbetaling står i rimeligt forhold til, hvad kunderne ville have betalt, hvis deres produktion kunne måles. Sekretariatet finder dog, at en standardiseret rådighedsbetaling kun vil være marginalt mindre omkostningsægte end individuel estimeret rådighedsbetaling, idet en estimation af rådighedsbetaling under alle omstændigheder vil mangle den nødvendige præcision.

169. Sekretariatet for Energitilsynet finder ikke, at størrelsen af rådighedsbetalingen på 65 kr. årligt urimelig. I denne vurdering er der lagt vægt på, at der i opgørelsen af egetforbruget, som der betales rådighedsbetaling for, er taget udgangspunkt i en samtidighedsfaktor for forbruget direkte fra anlægget på 10 pct., der ligger i den lave del af intervallet for samtidigheden. Sekretariatet for Energitilsynet finder dog også, at samtidighedsfaktoren i lyset af usikkerheden om størrelsen af denne og dens betydning for størrelsen af rådighedsbetalingen bør genvurderes indenfor et rimeligt tidsrum. Sekretariatet for Energitilsynet forudsætter derfor i sin vurdering, at samtidighedsfaktoren genvurderes, og at der sker genanmeldelse til Energitilsynet indenfor 2 år fra datoen for tilkendegivelsen.

170. I vurderingen af beløbsstørrelsen på 65 kr. årligt, er der herudover lagt vægt på, at rådighedsbetalingen er fastlagt, så husholdningskunderne set som samlet gruppe alene betaler de omkostninger til rådighed, som de giver anledning til, og at de udgør langt hovedparten af de berørte kunder. Det bemærkes her, at det lille merprovenu, som der vil komme, når der kun ses på solcellekunder mere end modregnes ved, at andre anlæg (husstandsmøller og øvrige anlæg) inddrages i ordningen. Der er således ikke tale om, at husholdningskunderne bidrager til erhvervskundernes rådighedsomkostninger, dvs. der er ikke krydssubsidiering fra husholdningskunder til erhvervskunder.

171. Sekretariatet for Energitilsynet har herudover lagt vægt på, at der samlet set er tale om, at en husholdningskunde med et 2 kW solcelleanlæg efter Sekretariatets beregninger kun vil betale godt 4 kr. mere om måneden inkl. moms mens en husholdningskunde med et 6 kW-solcelleanlæg vil spare godt en kr. om måneden inkl. moms i forhold til en individuelt opgjort rådighedsbetaling. Denne omfordeling kan accepteres, fordi den er af yderst begrænset størrelsesorden, og fordi det i lyset af de lavere administrative omkostninger samlet set vurderes at være til fordel for kunderne.

172. Endeligt er der lagt vægt på, at antallet af erhvervskunder, der kommer til at betale mindre end en individuel fastlagt rådighedsbetaling ville have foranlediget er yderst begrænset, jf. tabel 2, der viser antallet af anlæg fordelt på anlægsstørrelser.

173. Sekretariatet for Energitilsynet noterer sig endvidere Dansk Energis tilkendegivelse om, at de vil undersøge, hvorvidt der skal udsendes en branchevejledning om indførelse af produktionsmåling for større egenproduktionsanlæg, hvor der i dag ikke stilles krav herom. Sekretariatet for Energitilsynet forudsætter i sin vurdering, at en sådan branchevejledning udarbejdes og anmeldes til Energitilsynet, da det vil begrænse antallet af egenproducenter, der med den standardiserede rådighedsbetaling ikke betaler de omkostninger til rådighed, som de giver anledning til. Dette skal ske indenfor 2 år fra datoen for tilkendegivelsen.

174. Samlet set vurderer Sekretariatet for Energitilsynet, at en standardiseret årlig rådighedsbetaling for egenproducentanlæg uden produktionsmåler er rimelig, fordi husholdningskunderne, der udgør langt hovedparten af de små anlæg uden produktionsmåler, samlet set betaler de omkostninger, som de giver anledning til, uden at det har store negative konsekvenser for nogen kunder, og fordi det samlet set vurderes at være en fordel for både kunder og netselskaber.

INDSTILLING

175. Det indstilles, at Energitilsynet på baggrund af vedlagte sagsfremstilling og vurdering tilkendegiver følgende:

- En korrekt anvendelse af den nye tariferingsmodel vil føre til tariffer, der er forenelige med kravene i elforsyningslovens § 73, og modellen tages derfor til efterretning i medfør af elforsyningslovens § 73 b.

- Ved ovenstående tilkendegivelse vedr. den nye tariferingsmodel forudsættes det dog, at Dansk Energi i relation til debitorstab senest 2 år fra engrosmodellens og dermed den nye tariferingsmodels forventede opstart, dvs. den 1. april 2018, følger op på og genanmelder til Energitilsynet for så vidt angår karakteristika for de konkursramte elleverandører, med henblik på en fremadrettet vurdering af, om tariferingsmetoden fortsat er i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73.
- Ved ovenstående tilkendegivelse om den nye tariferingsmodel forudsættes det endvidere, at Dansk Energi senest 2 år fra engrosmodellens og dermed den nye tariferingsmodels forventede opstart, dvs. den 1. april 2018, genanmelder den simplificerede model for tidsdifferentiering af tarifferne, hvor de opnåede erfaringer og eventuelle ændringer i modellen beskrives.
- Den anmeldte standardrådhedsbetaling for egenproducenter på 65 kr. pr. år vurderes at være forenelig med kravene i elforsyningslovens § 73, og tages derfor til efterretning i medfør af elforsyningslovens § 73 b.
- Ved ovenstående tilkendegivelse om standardrådhedsbetaling forudsættes det, at Dansk Energi senest 2 år fra tilkendegivelsesdatoen genvurderer den samtidighedsfaktor på 10 pct., der er anvendt ved fastsættelsen af beløbsstørrelsen på 65 kr. pr. år, med henblik på en eventuel justering denne beløbsstørrelse.
- Ved tilkendegivelsen om standardrådhedsbetalingen forudsættes det endvidere, at Dansk Energi senest 2 år, fra tilkendegivelsesdatoen udarbejder og anmelder en branchevejledning med lavere grænser for, hvornår der skal ske måling af produktionen på små VE-egenproducentanlæg.

176. Energitilsynet bemærker, at i det tilfælde, at Dansk Energi ikke overholder de nævnte forudsætninger i ovennævnte tilkendegivelse vedr. genanmeldelser i forhold til hhv. rådighedsbetaling og tariferingsmodel, vil tilkendegivelserne bortfalde. Dette betyder også, at metodegodkendelser for de enkelte selskaber med udgangspunkt i Dansk Energis model bortfalder.

177. Energitilsynet hæfter sig i øvrigt ved Dansk Energi tilkendegivelse om, at de arbejder frem mod en tariferingsmodel, der tariferer ud fra det maksimalt målte effekttræk, og ikke det gennemsnitlige årlige effekttræk som det er tilfældet nu. Energitilsynet opfordrer til at en sådan model til tarifiering på sigt udarbejdes i samarbejde med branchens parter.

178. Energitilsynet bemærker endvidere, at modellen ikke erstatter det enkelte netselskabs egen beregning af tarifferne, der fortsat skal anmeldes og metodegodkendes af Energitilsynet efter de almindelige regler herom, jf. elforsyningslovens § 73 a.

179. Energitilsynet bemærker afslutningsvist, at anvendelse af tariferingsmodellen i sig selv ikke indebærer en godkendelse af det enkelte netselskabs tarifiering, og Energitilsynet vil i forbindelse med en konkret klagesag eller på egen hånd kunne tage et selskabs tarifiering op til fornyet vurdering efter elforsyningslovens bestemmelser.